

Gióp

Mục-đích: Để chứng tỏ chủ-quyền của Đức Chúa TRỜI và ý-nghĩa của đức-tin thật. Nó bàn về vấn đề: “Tại sao người công-chính lại đau-khổ?”

Người viết: Có lẽ là Gióp. Vài người cho là Môi-se, hay Sa-lô-môn, hay Ê-li-hu.

Ngày viết: Không rõ. Ghi lại các biến-cổ có lẽ xảy ra trong thời-đại các tộc-trưởng, vào khoảng 2000-1800 TC (Trước Christ giáng-sinh)

Bối-cảnh: Xứ Út-xơ, có lẽ ở phía đông bắc của Phi-li-tin, gần xứ sa-mạc Đa-mách và sông O-phơ-rát.

Câu gốc: “Và Đức GIA-VÊ nói với Sa-tan: “Người có để ý tội-tử Gióp của Ta chăng? Vì chẳng có một ai như nó trên trái đất, một người ngay-thẳng và không chỗ trách được, kính-sợ Chúa TRỜI và lánh xa điều xấu. Và nó vẫn còn giữ vững sự toàn vẹn của nó, mặc dầu người đã giục Ta chống lại nó, để tàn-phá nó vô có.” (2.3)

Nhân-vật chính: Gióp, Ê-li-pha người Thê-man, Bình-đát người Su-a, và Sô-pha người Na-a-ma, Ê-li-hu người Bu-xi

Nét đặc-biệt: Gióp là quyển thơ đầu tiên trong Thánh-Kinh Hê-bơ-rơ. Nhiều người tin rằng nó là sách cổ nhất trong Thánh-Kinh. Quyển này cho chúng ta thấu-hiểu việc làm của Sa-tan. Ê-xê-chiên 14.14-14.20 và Gia-cơ 5.11 nói đến Gióp như là một nhân-vật lịch-sử.

Ý chính: Với bất cứ một tòa nhà nào, cái nền vẫn là quan-trọng. Nó phải sâu đủ và vững-chắc đủ để chịu được sức nặng của tòa nhà và sức nặng khác. Đời sống cũng như tòa nhà, phẩm-chất tốt của cái nền của nó sẽ xác-định phẩm-chất toàn bộ. Rất thường, người ta dùng những vật liệu kém phẩm-chất, rồi khi thử-thách đến, thì sự sống bị vỡ thành từng mảnh vụn.

Gióp đã bị thử-thách. Đang sống một cuộc sống đầy thanh-danh, tài-sản, tội-tử, ông bị tấn-công thành-linh làm cho mọi mặt bị tàn-phá; ông bị lột, tuột xuống tận nền-tảng của mình. Nhưng cuộc đời ông đã được xây-dựng trên Đức Chúa TRỜI, nên ông đã chịu-đựng được.

Gióp là một ông chủ-điền phồn-vinh sống trong xứ Út-xơ. Ông có hăng ngàn chiên, lạc-đừ, và gia-súc khác, có nhiều con cái, và nhiều tội-tử. Thành-linh, Sa-tan, kẻ đồ tội, trước mặt Đức Chúa TRỜI, cho là Gióp trông-cậy Đức Chúa TRỜI bởi vì được giàu-có và vì vậy được phép thử Gióp: hủy-diệt con cái, tội-tử, gia-súc, các người chăn bầy, và nhà cửa của Gióp; nhưng Gióp vẫn tiếp-tục trông-cậy Đức Chúa TRỜI.

Kế đó, Sa-tan được phép tấn-công thân-thể của Gióp, mục nhọt từ gót chân đến đỉnh đầu. Vợ Gióp bảo Gióp hãy nguyên-riêng Đức Chúa TRỜI rồi chết đi (2.9), nhưng Gióp thà chịu đau-khổ trong im-lặng chứ không dám chống lại Đức Chúa TRỜI.

Ba người bạn của Gióp, Ê-li-pha, Bình-đát, và Sô-pha, đến thăm ông. Đầu tiên họ lặng thinh cùng đau lòng với ông. Nhưng khi họ bắt đầu nói về các lý-do thâm-cảnh Gióp, họ cho ông biết rằng tội-lỗi đã gây ra việc đau-khổ của con người. Họ khuyên ông nên thú tội, rồi quay trở lại cùng Đức Chúa TRỜI. Nhưng Gióp vẫn một mực giữ sự

vô tội.

Không thể buộc tội Gióp về tội, ba người lặng thinh (32.1).

Vào thời điểm này, một tiếng nói khác—thanh-nam Ê-li-hu—xen vào cuộc tranh-luận. Nhưng lý-luận của người cũng như của ba người lớn tuổi kia. Thế là không có ai đáp trả ông được.

Cuối cùng Đức Chúa TRỜI lên tiếng từ gió lốc đầy quyền-năng. Đối diện với quyền-năng phi-thường và sự oai-nghi của Đức Chúa TRỜI, Gióp tôn-kính, khiêm-tốn trước mặt Đức Chúa TRỜI—câm miệng. Đức Chúa TRỜI quở-trách các bạn Gióp, và thâm-cảnh chấm dứt, Gióp được hồi-phục hạnh-phúc và giàu sang.

Rất dễ nghĩ rằng chúng ta có tất cả các câu trả lời. Thực-tế, chỉ Đức Chúa TRỜI biết cái gì là sự thật gì xảy ra; chúng ta phải giao-phó cho Ngài. Chúng ta phải giống như Gióp, quyết-định trông-cậy Đức Chúa TRỜI dẫu xảy ra bất cứ chuyện gì đi nữa.

Gióp, quyển sách kể chuyện của Gióp, người của Đức Chúa TRỜI. Đây là một thâm-kịch giàu-thành-nghèo-thành-giàu, một chuyện về việc khổ-đau và chủ-quyền thần-thánh, và là một hình-ảnh của đức-tin chịu đựng. Khi quý vị đọc Gióp, xin mời quý vị phân-tích đời mình và kiểm-điểm nền-tảng của mình. Nguyên quý vị có thể nói rằng khi tất cả mất đi chỉ còn Đức Chúa TRỜI; Ngài là đấng tất cả như câu đầu của Thánh-Thi 23.1 xác minh,

“Đức GIA-VÊ là Đấng chăn-giữ tôi,
Tôi sẽ chẳng muốn gì khác.”.

A. GIÓP BỊ THỬ THÁCH (1.1-2.13)

Tư-cách và sự giàu-sang của Gióp (1.1-1.5)

1 Có một người đàn-ông nọ trong đất Út-xơ, tên là Gióp và người đó không chỗ trách được, ngay-thẳng, kinh-sợ Đức Chúa TRỜI, và lánh xa điều xấu. ²Và ông có 7 trai và 3 gái. ³Tài-sản ông cũng gồm có 7 ngàn con chiên, 3 ngàn con lạc-đà, 5 trăm đôi bò, 5 trăm con lừa cái, và rất nhiều tôi-tớ; và người đó là người vĩ đại nhất trong tất cả các con trai đông-phương. ⁴Và các người con trai của ông thường đi và đãi tiệc trong nhà của mỗi đứa vào ngày của nó; và chúng sai mời 3 chị em gái của chúng đến ăn uống chung với chúng. ⁵Và xảy ra, khi chu-kỳ các ngày tiệc tùng đã chấm dứt, Gióp sai và biệt chúng nên thánh, thức dậy sớm vào buổi sáng và dâng các của-lễ thiêu theo con số của tất cả chúng; vì Gióp nói: “Có thể các con trai của ta mới phạm tội và nguyên-rủa Đức Chúa TRỜI trong tâm của chúng chăng.” Gióp đã làm liên-tục như vậy.

Đức Chúa TRỜI cho phép Sa-tan hủy-diệt tài-sản của Gióp (1.6-1.22)

6 Bấy giờ, có một ngày kia khi những con trai của Đức Chúa TRỜI đến trình-diện trước mặt Đức GIA-VÊ; và Sa-tan cũng đến ở giữa vòng họ. ⁷Và Đức GIA-VÊ nói với Sa-tan: “Người từ đâu đến?” Rồi Sa-tan trả lời Đức GIA-VÊ, và nói: “Từ việc lang thang đây đó trên trái đất và đi vòng quanh nó.” ⁸Và Đức GIA-VÊ phán cùng Sa-tan: “Người có để ý tôi-tớ Gióp của Ta chăng? Vì chẳng có ai như nó trên trái đất, một người ngay-thẳng và không chỗ trách được, kinh-sợ Chúa TRỜI, và tránh xa điều xấu.” ⁹Rồi Sa-tan trả lời Đức GIA-VÊ: “Gióp kinh-sợ Chúa TRỜI luống-công sao? ¹⁰Chẳng phải lâu nay Chúa làm hàng rào ở mọi phía xung-quanh hắn và nhà của hắn và mọi điều mà hắn có sao? Lâu nay Chúa ban phước cho việc làm của tay hắn, và của-cải hắn lâu nay tăng thêm trong xứ đó. ¹¹Nhưng bây giờ xin gờ tay Chúa ra và đụng vào mọi điều mà hắn có, chắc-chắn hắn sẽ nguyên-rủa Chúa tận mặt Chúa.” ¹²Rồi Đức GIA-VÊ nói với Sa-tan: “Kìa, mọi điều mà nó có đều ở trong quyền-năng của người, chỉ đừng tra tay người trên nó.” Thế là Sa-tan lui ra khỏi sự hiện-diện của Đức GIA-VÊ.

13 Bấy giờ xảy ra vào ngày khi những con trai của ông và con gái của ông đang ăn, uống rượu nho trong nhà anh cả của chúng, ¹⁴một người đem tin đến cùng Gióp và nói: “Những con bò đang cày, các con lừa đang ăn gần bên cạnh chúng, ¹⁵và dân Sê-ba tấn-công và bắt chúng. Chúng cũng đã giết các tôi-tớ bằng lưỡi gươm; và một mình tôi vừa thoát được để báo cho ông biết.” ¹⁶Trong khi nó còn đang nói, một người khác cũng đến và nói: “Lừa của Đức Chúa TRỜI giáng xuống từ trời và đốt cháy hết chiên và những tôi-tớ và thiêu-hủy chúng, và một mình tôi vừa thoát được để báo cho ông biết.” ¹⁷Trong khi nó còn đang nói, một người khác cũng đến và nói: “Dân Canh-đê phân thành 3 băng và đã bỏ rập những con lạc-đà và bắt chúng và giết những tôi-tớ bằng lưỡi gươm; và một mình tôi vừa thoát được để báo cho ông biết.” ¹⁸Trong khi nó còn đang nói, một người khác cũng đến và nói: “Các con trai ông và các con gái ông đang ăn và uống rượu nho trong nhà anh cả của họ, ¹⁹và kìa, một ngọn gió lớn thổi đến từ phía bên kia của vùng hoang-vu và đánh đổ bốn góc nhà, và nó sập xuống trên các người trẻ đó, và họ đã chết; và một mình

tôi vừa thoát được để báo cho ông biết.”

20 Khi đó Gióp đứng dậy và xé áo dài của mình và cạo đầu của mình và ông sấp mình xuống đất và thờ-lạy. ²¹Và ông nói:

“Trần-trưởng con đã đến từ từ-cung mẹ con,
Và trần-trưởng con sẽ trở lại đó.
Đức GIA-VÊ đã cho và Đức GIA-VÊ vừa lấy đi.
Đáng chúc-tụng thay danh Đức GIA-VÊ.”

22 Qua mọi việc này, Gióp đã chẳng phạm tội, và ông cũng chẳng đổ lỗi cho Đức Chúa TRỜI.

Đức Chúa TRỜI cho phép Sa-tan phá hoại sức khỏe của Gióp (2.1-2.8)

2 Một lần nữa, một ngày kia khi những con trai Đức Chúa TRỜI đến trình-diện trước mặt Đức GIA-VÊ; và Sa-tan cũng đến ở giữa họ để trình-diện trước mặt Đức GIA-VÊ. ²Và Đức GIA-VÊ phán cùng Sa-tan: “Người mới đến từ đâu?” Lúc đó Sa-tan trả lời Đức GIA-VÊ và nói: “Từ việc lang thang đây đó trên trái đất và đi vòng quanh nó.” ³Và Đức GIA-VÊ nói với Sa-tan: “Người có để ý tôi-tớ Gióp của Ta chăng? Vì chẳng có một ai như nó trên trái đất, một người ngay-thẳng và không chỗ trách được, kinh-sợ Chúa TRỜI và lánh xa điều xấu. Và nó vẫn còn giữ vững sự toàn vẹn của nó, mặc dầu người đã giục Ta chống lại nó, để tàn-phá nó vô có.” ⁴Và Sa-tan trả lời Đức GIA-VÊ, rằng: “Da vì da⁽¹⁾! Phải, mọi thứ một người có, hẳn sẽ đổi lấy sinh-mạng của hắn. ⁵Nhưng, bây giờ, xin gờ tay Chúa ra, đụng vào xương hắn và thịt hắn; hắn sẽ nguyên-rủa Chúa tận mặt Chúa.” ⁶Thế là Đức GIA-VÊ nói với Sa-tan: “Kìa, nó ở trong quyền-năng của người, chỉ chừa mạng nó ra.”

7 Rồi Sa-tan lui ra khỏi sự hiện-diện của Đức GIA-VÊ, và đánh Gióp với các hạt đậu nhưt từ bàn chân của ông cho đến đỉnh đầu của ông. ⁸Và ông lấy miếng sành để gãi mình trong khi ông đang ngồi ở giữa đồng tro.

Gióp và vợ của ông (2.9-2.10)

9 Lúc đó vợ của ông nói với ông: “Ông còn giữ vững sự toàn vẹn của ông sao? Nguyên-rủa Đức Chúa TRỜI và chết đi!” ¹⁰Song ông nói với bà: “Bà nói như một người đàn-bà ngu-muội. Há chúng ta thực-sự nhận điều tốt từ Đức Chúa TRỜI, và không nhận nghịch-cảnh hay sao?” Trong tất cả mọi việc này, Gióp đã không phạm tội bằng các môi của mình.

Các bạn của Gióp nhóm lại (2.11-2.13)

11 Bấy giờ, khi 3 người bạn của Gióp nghe về mọi nghịch-cảnh này đã đến trên ông, mỗi người họ đến từ chỗ của riêng mình, Ê-li-pha người Thê-man, Bình-đát người Su-a, và Sô-pha người Na-a-ma; và họ hẹn với nhau để đến chia buồn với ông và an-tủ ông. ¹²Và khi họ ngược mắt của họ lên từ một khoảng cách xa, và chẳng nhận ra ông, họ cất tiếng của họ lên và khóc. Và mỗi người trong bọn xé rách áo dài của mình, và họ hát bụi trên đầu của mình hướng lên trời. ¹³Đoạn, họ ngồi xuống đất với ông trong 7 ngày và 7 đêm, chẳng một người nào nói một lời với ông, vì họ

¹hay “Lấy da đền da!” nghĩa là: Miễn cho còn sống, chẳng màng gì của-cải

thấy sự đau-đớn của ông là quá lớn.

B. BA NGƯỜI BẠN TRẢ LỜI GIÓP (3.1-31.40)

1. Thảo-luận vòng thứ nhất (3.1-14.22)

Gióp rửa-sả ngày sanh của mình (3.1-3.26)

3¹Sau đó, Gióp mở miệng của mình và nguyên-rửa ngày sinh của mình. ²Và Gióp nói:

³“Hãy để cái ngày ta đã bị sinh ra hư-mắt,

Và cái đêm đã nói: ‘Một bé trai được thụ-thai.’

⁴“Ước gì ngày đó là tăm-tối;

Đừng để Đức Chúa TRỜI ở trên chăm-sóc nó,

Cũng chớ để ánh-sáng chiếu trên nó.

⁵“Hãy để tối-tăm và bóng đen nhìn-nhận nó,

Hãy để một đám mây trùm trên nó,

Hãy để sự đen tối ban ngày làm nó kinh-khiếp.

⁶“Về đêm đó, hãy để cho tối-tăm bắt nó;

Chớ cho nó mừng-rỡ ở giữa các ngày của năm;

Đừng kể nó vào trong con số của các tháng.

⁷“Kìa, hãy để đêm đó hiếm muộn⁽¹⁾;

Chớ để tiếng reo hân hoan đi vào nó.

⁸“Hãy để kẻ nguyên-rửa ngày đó nguyên-rửa nó,

Là kẻ được chuẩn-bị để chọc lê-vi-a-than⁽²⁾ dậy.

⁹“Hãy để các ngôi sao trong lúc chạng-vạng của nó bị tối;

Hãy để nó chờ đợi ánh-sáng, song chẳng có gì,

Cũng chớ để nó thấy rạng-đông hé mở;

¹⁰“Bởi vì nó đã chẳng đóng cổ-từ-cung của mẹ ta,

Hay giấu sự rắc-rối khỏi đôi mắt ta.

¹¹“Tại sao ta đã chẳng chết lúc sinh ra,

Sinh ra từ từ-cung và tắt thở?

¹²“Tại sao hai đầu gối đã đỡ lấy ta,

Và tại sao các vú, ta đã phải bú?

¹³“Vì bây giờ đáng lẽ ta đã nằm xuống và lặng-thình;

Đáng lẽ ta đã ngủ rồi, đáng lẽ ta đã an-giấc rồi,

¹⁴“Vớ các vua và các mưu-sĩ của trái đất,

Là những kẻ đã dựng lại các tàn-tích cho chính họ;

¹⁵“Hay với các ông hoàng đã có vàng,

Là những kẻ chứa bạc đầy nhà của họ.

¹⁶“Hoặc như một thai bị sẩy bị vứt đi, ta chẳng muốn là,

Như những đứa bé chẳng bao giờ thấy ánh-sáng.

¹⁷“Ở đó những kẻ ác hết hoành-hành,

Và ở đó các kẻ mệt-mỏi được an-nghi.

¹⁸“Các tù-nhân thoải-mái với nhau,

Chúng không nghe tiếng người quản giáo.

¹⁹“Kẻ nhỏ và người lớn đều ở đó,

Và kẻ nô-lệ được tự-do khỏi chủ của nó.

²⁰“Tại sao sự sáng được ban cho người đau-khổ,

Và sự sống cho kẻ cay-đắng về phần hồn;

²¹“Những kẻ mong mỏi sự chết, song chẳng có gì⁽³⁾,

Và đào bới nó hơn là kiếm báu-vật giấu-kín;

²²“Là những người mừng-rỡ quá đỗi,

Họ hân-hoan khi tìm được mồ-mả?

²³“Tại sao ánh sáng được ban cho một người mà đường

lối của hắn bị che giấu,

Và người mà Đức Chúa TRỜI vừa rào vào trong?

²⁴“Vì sự rên-ri của ta đến khi vừa thấy thức-ăn của ta,

Và các tiếng khóc của ta tuôn ra như nước.

²⁵“Vì điều gì ta sợ thì đến trên ta,

Điều gì ta khiếp-sợ thì đổ xuống cho ta.

²⁶“Ta không bình thân, ta cũng không im-lặng,

Và ta không an-nghi, nhưng chỉ có rối loạn đến mà thôi.”

Ê-li-pha: Kẻ vô-tội không đau-khổ (4.1-4.21)

4¹Lúc ấy Ê-li-pha người Thê-man trả lời: ²“Nếu có người mạo muội với ông một lời, phải chăng ông mất kiên-nhẫn?

Nhưng ai lại có thể cố nín không nói?

³“Kìa, lâu nay ông khuyên bảo nhiều người,

Và lâu nay ông thêm sức cho các bàn tay yếu.

⁴“Lâu nay các lời của ông giúp cho kẻ lão đảo đứng được,

Và lâu nay ông thêm sức cho các đầu gối yếu-ớt.

⁵“Nhưng nay nó vừa đến với ông, và ông không kiên-nhẫn;

Nó đụng ông, ông bị kinh-hãi.

⁶“Không phải sự kinh-sợ Đức Chúa TRỜI của ông là lòng

tin-chắc của ông à,

Và sự trung-trực trong các đường-lối của ông, không là hy-vọng của ông sao?

⁷“Bây giờ hãy nhớ lại ai từng bị diệt-vong là vô-tội?

Hoặc các người ngay thẳng bị hủy-diệt đã ở đâu?

⁸“Theo điều lâu nay tôi thấy, những kẻ cay-bừa gian-ác,

Và những kẻ gieo rắc-rối, gặt lấy nó.

⁹“Bởi hơi thở của Đức Chúa TRỜI, chúng diệt-vong,

Và vì cơn giận của Ngài bùng-nổ, chúng đến chỗ cuối-cùng.

¹⁰“Tiếng gầm của con sư-tử, tiếng hét của con sư-tử,

Và răng của các sư-tử con bị gãy.

¹¹“Sư-tử diệt-vong vì thiếu môi,

Và những đứa con của con sư-tử cái bị tán-loạn.

¹²“Bây giờ một lời đã được len-lén đem đến cho tôi,

Và tai tôi đã nhận được tiếng thì-thâm của nó.

¹³“Giữa những suy tưởng bản khoán từ những hình ảnh trong đêm,

Khi giấc ngủ say giáng trên loài người,

¹⁴“Thì sự kinh-hãi giáng trên tôi, cùng sự run rẩy,

Và khiến tất cả xương-cốt tôi lay động.

¹⁵“Lúc đó một linh đã đi ngang qua mặt tôi;

Lông tóc trên thịt tôi đã dựng đứng lên.

¹⁶“Nó đứng yên, nhưng tôi không thể nhận rõ dáng đáp của nó;

Một hình-dạng ở trước các mắt tôi;

Im-lặng, rồi tôi đã nghe một giọng nói:

¹⁷“Loài người có thể ngay thẳng trước Đức Chúa TRỜI được sao?

Một người có thể tinh-sạch trước Đấng Tạo-hóa của mình được sao?

¹⁸“Ngài không trông-cậy ngay cả các tội-tớ của Ngài;

Và Ngài buộc lỗi các thiên-sứ của Ngài.

¹⁹“Còn hơn thế nữa những kẻ ở trong nhà bằng đất sét,

Có nên nhà ở trong bụi-đất,

Là những kẻ bị chà-nát trước cơn mọt!

²⁰“Giữa buổi sáng và buổi chiều chúng tan-nát thành từng mảnh;

Không ai để ý, chúng diệt-vong mãi mãi.

²¹“Há đây chẳng của chúng chẳng bị bứt đứt ở bên trong

¹nghĩa là: chớ có ai thọ thai trong đêm đó!

²lê-vi-a-than: con quái vật ở biển, thủy-quái

³hay: ...nhưng lại không được chết

chúng?

Tuy nhiên chúng chết mà không có sự khôn-giaoan.¹

Đức Chúa TRỜI là công chính (5.1-5.27)

5¹“Bây giờ hãy gọi, có người nào sẽ trả lời ông chẳng?
Và ai trong các đấng thánh mà ông sẽ quay tới?

²“Vì sự bực mình giết kẻ ngu,

Và con giận giết kẻ chất-phác.

³“Lâu nay tôi thấy kẻ ngu đắm rẫy,

Tôi đã lập tức nguyên-rũa chỗ ở của hắn.

⁴“Những con trai hắn còn lâu mới được an-toàn,

Thậm-chí chúng bị chà-nát trong công,

Cũng không có một người giải-cứu.

⁵“Mùa gặt của hắn kẻ đói nuốt hết,

Và đem nó *đến chỗ có gai-góc*;

Và kẻ âm-muru thêm thương của-cải của chúng.

⁶“Vì hoạn-nạn không đến từ bụi,

Phiền-hà cũng chẳng nảy lên từ đất,

⁷“Vì loài người sinh ra để chịu rắc-rối,

Như các tia lửa bay hướng lên.

⁸“Nhưng còn tôi, tôi sẽ tìm *Đức Chúa TRỜI*,

Và tôi sẽ đặt duyên-cớ tôi trước mặt *Đức Chúa TRỜI*;

⁹“Đáng làm các việc vĩ-dại và không dò-xét được,

Vô số việc kỳ-diệu.

¹⁰“Ngài cho mưa trên trái đất,

Và đổ nước trên những cánh đồng,

¹¹“Đến nỗi Ngài đặt những kẻ thấp-hèn lên cao,

Và những kẻ than khóc được nâng lên nơi an-toàn.

¹²“Ngài làm hồng muru-ké của những kẻ khôn lanh,

Để bàn tay của chúng không thể gặt được thành-công.

¹³“Ngài bắt kẻ khôn-giaoan bởi chính sự khôn lanh của họ

Và muru-ké của kẻ xảo-quyệt nhanh-chóng bị đập tắt.

¹⁴“Ban ngày chúng gặp sự tối-tăm,

Và đang lúc trưa mờ mẫm như trong đêm.

¹⁵“Nhưng Ngài cứu kẻ nghèo khỏi grom của miệng

chúng,

Và khỏi bàn tay của kẻ mạnh.

¹⁶“Vì vậy kẻ bơ-vơ có hy-vọng,

Và kẻ bất chính phải cảm mồm của nó.

¹⁷“Kìa, phước biết bao là người được *Đức Chúa TRỜI*

của mình khiển-trách,

Vì vậy chớ khinh kỳ-luật của Đấng Toàn-năng.

¹⁸“Vì Ngài giáng đau-đớn, và ban cho thuyên giảm;

Ngài gây thương-tích, và các bàn tay Ngài chữa lành.

¹⁹“Khỏi sáu sự phiền-lụy, Ngài sẽ giải-phóng ông,

Ngay cả trong bảy *sự phiền-lụy*, điều xấu-xa sẽ chẳng

đụng ông.

²⁰“Trong nạn đói, Ngài sẽ chuộc ông khỏi chết

Và trong chiến-tranh, khỏi quyền-năng của thanh grom.

²¹“Ông sẽ được giấu-kín khỏi tai-họa của cái lưới,

Ông cũng sẽ không sợ bạo lực khi nó đến.

²²“Ông sẽ cười bạo lực và nạn đói,

Ông cũng sẽ chẳng sợ các thú rừng.

²³“Vì ông sẽ liên-minh với các hòn đá của cánh đồng;

Và các thú đồng sẽ hòa-thuận với ông.

²⁴“Ông sẽ biết rằng lều ông được an-toàn,

Vì ông sẽ thăm các bầy của ông và không sợ mất mát gì.

²⁵“Ông cũng sẽ biết rằng con cháu ông sẽ nhiều,

Và dòng-dõi ông như cỏ của trái đất.

²⁶“Ông sẽ vào mộ đầy sức sống,

Như bó lúa trong mùa *gặt* của nó.

²⁷“Này, chúng tôi vừa điều-tra nó, nó là như vậy;

Hãy nghe nó, và hãy biết cho chính ông.”⁽¹⁾

Gióp bào-chữa cho sự than-phiền của mình (6.1-6.13)

6¹Rồi Gióp trả lời:

²“Ôi! Chớ gì sự bực mình của tôi thực sự được cân,
Và được đặt lên cân cùng với hoạn nạn của tôi!

³“Vì lúc đó nó sẽ nặng hơn cát biển

Bởi vậy, các lời của tôi cho tới nay là hấp tấp.

⁴“Vì các mũi tên của Đấng Toàn-năng ở bên trong tôi;

Nọc-độc của chúng, linh tôi uống;

Các sự khùng khiếp của *Đức Chúa TRỜI* được bày bố
chống lại tôi.

⁵“Có phải con lừa rừng be be trên cỏ?

Hay con bò rỗng lên trên cỏ khô của nó sao?

⁶“Có thể ăn vật lạt-lẻo mà không có muối sao?

Hay lòng trắng trứng gà có mùi gì chẳng?

⁷“Hồn tôi từ-chối đựng chúng;

Chúng như thức ăn đáng tởm đối với tôi.

⁸“Ôi ước gì lời yêu-cầu của tôi đã có thể thành-tựu,

Và *Đức Chúa TRỜI* thỏa mãn lòng ước-ao của tôi!

⁹“Ước gì *Đức Chúa TRỜI* sẵn lòng chà-nát tôi;

Ước gì Ngài loi tay của Ngài ra và trừ-diệt tôi!

¹⁰“Nhưng đó còn là sự an-ùi của tôi,

Và tôi mừng-rỡ trong cơn đau-đớn tột cùng,

Rằng tới nay tôi không từ-chối các lời của Đấng Thánh.

¹¹“Sức-lực của tôi là gì để tôi nên đợi?

Và sự cuối-cùng của tôi là gì để tôi nên chịu đựng?

¹²“Có phải sức tôi là sức của đá,

Hoặc thịt tôi là đồng?

¹³“Có phải sự giúp-đỡ của tôi không ở bên trong tôi,

Và sự giải-thoát bị cất khỏi tôi sao?

Gióp trách các bạn của ông (6.14-6.30)

¹⁴“Cho người tuyệt-vọng *này*, bạn *hắn* nên từ-té;

E rằng *hắn* bỏ sự kinh-sợ Đấng Toàn-năng.

¹⁵“Anh em tôi lâu nay hành-động giả-dối như suối khô,

Như các dòng nước xoáy của các suối cạn biển mắt,

¹⁶“Chúng đục ngầu bởi vì nước đá,

Vào trong chúng, tuyết tan.

¹⁷“Khi chúng khô nước, chúng im-lặng,

Khi trời nóng chúng biến mất khỏi chỗ của chúng.

¹⁸“Những ngõ đường của chúng quanh co mãi,

Chúng đi lên vào cõi không và diệt-vong.

¹⁹“Đoàn lũ-hành Thê-ma đã kiếm,

Các kẻ bộ-hành Sê-ba đã hy-vọng ở chúng.

²⁰“Họ đã xấu-hổ vì họ đã trông-cậy,

Họ đã đến đó và đã bị bồi-rối.

²¹“Quả thật, nay các bạn vừa trở thành như thế,

Các bạn nhìn sự kinh-khiếp và sợ-hãi.

²²“Há tôi có nói: ‘Hãy cho tôi *chút gì*,’

Hay: ‘Hãy đưa của hồi-lộ cho tôi từ tài-sản các bạn,’

²³Hay ‘Hãy giải-thoát tôi khỏi tay kẻ cừu-địch’

Hay ‘Hãy chuộc tôi khỏi bàn tay bạo-chúa’?

²⁴“Hãy dạy-dỗ tôi, và tôi sẽ nín-lặng;

Và xin chỉ cho tôi, tôi vừa lầm lỗi thế nào.

¹hay: và hãy biết để làm ích cho mình.

25“Đau-đớn biết bao là các lời thành-thật!
Nhưng lý-lẽ của các bạn chứng-minh điều gì?”

26“Có phải các bạn có ý-định trách cứ các lời của tôi,
Khi các lời của người tuyệt-vọng thuộc về luồng gió?”

27“Các bạn sẽ rút thăm ngay cả cho các kẻ mồ-côi,
Và bán bạn của mình.

28“Và bây giờ, xin vui lòng ngó tôi,
Và xem tôi có nói dối tận mặt các bạn không.

29“Bây giờ xin ngừng, xin chớ có sự bất công nào;
Thậm-chí xin thôi, sự công-chính của tôi hãy còn ở
trong nó.

30“Có sự bất-công trên của lưỡi của tôi?
Nóc họng tôi không thể phân-biệt các lời nói sao?”

Cuộc đời của Gióp dường như hư không (7.1-7.21)

7¹“Há con người không bị buộc phải lao-động trên đất,
Và há các ngày của hấn chẳng như các ngày của một
người làm mướn?”

2“Như kẻ nô-lệ khao-khát bóng mát,
Và như kẻ làm mướn háo-hức đợi tiền lương của mình,

3Thế là con được chia-phần các tháng hư-không,
Và các đêm lo-phiền được định cho con.

4“Khi con nằm xuống con nói:
‘Khi nào ta sẽ chỗi dậy?’
Nhưng đêm cứ tiếp-tục,
Con cứ trở mình trần trọc cho tới rạng đông.

5“Giòi và ghét phủ thịt da con;
Da con cứng lại và chầy mù.

6“Các ngày của con qua nhanh hơn con thổi thợ dệt,
Và đến ngõ cuối chẳng có hy-vọng gì.

7“Xin nhớ rằng sinh-mạng con *chỉ* là hơi thở,
Mắt của con sẽ không thấy điều tốt một lần nữa.

8“Mắt của kẻ nhìn con sẽ không còn nhìn ra con nữa;
Mắt của Chúa sẽ trên con, song con sẽ không còn.

9“Khi mây tan, nó mất đi,
Thế là kẻ đi xuống Âm-phủ chẳng hề lên.

10“Hấn sẽ không trở lại nhà của hấn một lần nữa,
Chỗ của hấn cũng không biết hấn nữa.

11“Bởi vậy con sẽ không kiểm-chế miệng con;
Con sẽ nói trong nỗi thống khổ của linh con;
Con sẽ phân-nàn trong sự cay-đắng của hồn con.

12“Có phải con là biển hay con quái-vật biển,
Đề Chúa đặt kẻ canh giữ con?”

13“Nếu con nói: ‘Giường của ta sẽ an ủi ta,
Ghế dài của ta sẽ mang lấy lời phân-nàn của ta,’

14Thì Chúa làm cho con sợ hãi bằng các giấc mơ
Và làm cho con khiếp-sợ bởi các sự hiện-thấy;

15Đến nỗi hồn con phải chọn chết nghệt,
Cái chết hơn là nỗi đau-đớn của con.

16“Con hao-mòn, con sẽ không sống mãi.
Xin mặc kệ con, vì các ngày con *chỉ* là một hơi thở.

17“Loại người là gì mà Chúa tán dương nó,
Và Chúa phải đặt tâm Chúa trên nó,

18Mà Chúa xem-xét nó mỗi buổi sáng,
Và thử nó mỗi lúc?”

19“Bao lâu nữa thì Chúa hết chăm chăm nhìn con,
Cũng chẳng mặc kệ con cho đến khi con nuốt xong nước
miếng của con?”

20“Con vừa phạm tội chẳng? Lâu nay con gây cho Chúa

điều gì,
Đấng Canh-giữ của loài người ôi?
Cớ sao Chúa đặt con làm cái bia của Chúa,
Đến nỗi con là một gánh nặng cho chính con?”

21“Thế thì cớ sao Chúa không tha-thứ sự vi-phạm của
con?
Và cất đi tội của con?
Vì bây giờ con sẽ nằm xuống trong bụi-đất;
Chúa sẽ tìm con, nhưng con sẽ không còn.”

Binh-đất khảng-định công-lý Đức Chúa TRỜI (8.1-8.22)

8¹Lúc đó Binh-đất người Su-a trả lời, rằng:

2“Bao lâu ông sẽ *cứ* nói các điều này,
Và các lời từ miệng ông sẽ là một cơn gió mạnh ư?”

3“Có phải Đức Chúa TRỜI làm bại-hoại công-lý
Hay có phải Đấng Toàn-năng làm bại-hoại điều đúng?”

4“Nếu các con trai ông đã phạm-tội chống Ngài,
Thì Ngài đã phó chúng vào trong bàn tay vi-phạm của
chúng.

5“Nếu ông đã muốn tìm Đức Chúa TRỜI,
Và khẩn-cầu lòng thương-xót của Đấng Toàn-năng,

6Nếu ông đã trong-sạch và ngay-thẳng,
Chắc-chắn bây giờ Ngài đã tự chỗi dậy vì ông
Và phục-hồi chỗ công-chính của ông.

7“Đầu sự bắt đầu của ông không đáng kể,
Song sự cuối cùng của ông sẽ gia-tăng một cách lớn-lao

8“Xin vui lòng hỏi các thế-hệ đã qua,
Và xem-xét các việc được tổ-phụ họ đã tìm tòi ra;

9“Vì chúng ta *chỉ* thuộc về hôm qua và chẳng biết gì,
Vì các ngày của chúng ta trên đất như cái bóng.

10“Há chúng sẽ chẳng dạy ông, cho ông biết,
Và đem tới các lời từ trí của chúng hay sao?”

11“Há cây sậy có thể lớn lên mà không cần đầm-lầy sao?
Có thể cây lác lớn lên mà không cần nước sao?”

12“Trong khi nó vẫn còn xanh, chưa bị cắt xuống,
Vậy mà nó khô-héo trước bất cứ một cây nào *khác*.

13“Thế là đường-lối của mọi kẻ quên Đức Chúa TRỜI,
Và hy-vọng ấy của các kẻ vô thần sẽ tiêu mất,

14Sự tin-tưởng của hấn là mộng-manh,
Và sự trông-cậy của hấn là màng nhện.

15“Hấn dựa vào nhà hấn, song nó không đứng;
Hấn nắm chặt nó, nhưng nó không tồn-tại.

16“Hấn tươi tốt trước mặt trời,
Và các chồi của hấn trải ra khắp vườn hấn.

17“Các rễ của hấn quán quanh một đồng đá,
Hấn bám lấy cái nhà bằng đá.

18“Nếu hấn bị dời khỏi chỗ hấn,
Thì nó sẽ từ-chối hấn: ‘Ta đã chẳng hề thấy người.’”

19“Này, đây là sự vui-vẻ về đường-lối của Ngài;
Và ra từ bụi-đất những kẻ khác sẽ nảy ra.

20“Kìa Đức Chúa TRỜI sẽ không bác-bỏ người chính-
trực,
Ngài cũng chẳng thêm sức cho tay những kẻ làm điều
xấu-xa.

21“Song Ngài sẽ làm tiếng cười đầy miệng của ông
Và tiếng hò-reo đầy các môi của ông.

22“Những kẻ ghét ông sẽ mặc lấy sự hổ-thẹn;
Và lều của những kẻ ác sẽ không còn nữa.”

Gióp thừa-nhận công-lý của Đức Chúa TRỜI (9.1-9.35)

- 9¹Rồi Gióp trả lời và nói:
 2²"Sự thật, tôi biết là thế đấy,
 Nhưng thế nào một người có thể đứng với Đức Chúa TRỜI?"
 3³"Nếu người ta đã muốn tranh-luận với Ngài,
 Thì người ấy không thể trả lời Ngài một lần trong một ngàn lần.
 4⁴"Khôn-ngoa trong tâm và phi-thường trong sức mạnh,
 Ai từng cứng cổ của mình chống Ngài và vẫn an-toàn?"
 5⁵"*Chính Đức Chúa TRỜI* đời núi, chúng chẳng biết thế nào,
 Khi Ngài lật-đổ chúng trong cơn giận của Ngài;
 6⁶Là Đấng lay-động trái đất ra khỏi chỗ của nó,
 Và các trụ của nó run-rẩy;
 7⁷Là Đấng ra lệnh cho mặt trời, và nó không chiếu sáng,
 Và đóng ản trên các ngôi sao;
 8⁸Là Đấng một mình trải các tầng trời ra,
 Và đập các ngọn sóng biển xuống;
 9⁹Là Đấng tạo ra sao Bắc-đầu, sao Cày, và sao Rua,
 Và các lâu-các thuộc phương nam;
 10¹⁰Là Đấng làm các việc vĩ-đại, cho đến khi hết tìm ra,
 Và vô số việc diệu kỳ.
 11¹¹"*Nếu* Ngài đã đi qua tôi, tôi sẽ chẳng thấy Ngài;
Nếu Ngài đã đi quá tôi, tôi sẽ chẳng nhận-biết Ngài,
 12¹²"*Nếu* Ngài đã giạt lấy, ai có thể ngăn-trò Ngài?
 Ai có thể nói với Ngài: 'Chúa đang làm điều gì vậy?'"
 13¹³"Đức Chúa TRỜI sẽ không đổi giận;
 Bên dưới Ngài những kẻ giúp việc của Ra-háp núp.
 14¹⁴"Thế thì tôi có thể trả lời Ngài làm sao,
 Chọn các lời của tôi với Ngài?"
 15¹⁵"Vì dẫu tôi đã đứng, tôi cũng đã không thể trả lời;
 Tôi sẽ nài-xin sự khoan-dung của Vị thẩm-phán của tôi.
 16¹⁶"Nếu tôi đã kêu-cầu và Ngài đã trả lời tôi,
 Tôi đã chẳng có thể tin rằng Ngài đang lắng nghe tiếng của tôi.
 17¹⁷"Vì Ngài làm mình tôi thâm-tím bằng một trận bão,
 Và gia tăng các vết thương tôi vô cơ.
 18¹⁸"Ngài sẽ không cho phép tôi kịp thở,
 Nhưng làm tôi đầy-ngập sự đắng-cay.
 19¹⁹"Nếu đó là vấn-đề về quyền-năng, kìa, Ngài là Đấng mạnh-mẽ!
 Và nếu đó là vấn-đề về công-lý, thì ai có thể triệu Ngài đến?
 20²⁰"Dẫu tôi công-chính, miệng tôi cũng sẽ kết-án tôi;
 Dẫu tôi không lỗi, Ngài cũng sẽ tuyên-bố tôi có lỗi.
 21²¹"Tôi không có lỗi,
 Tôi không để ý tới chính mình;
 Tôi khinh-bi sinh-mạng tôi.
 22²²"*Tất cả* như một; bởi vậy tôi nói:
 'Ngài diệt người không lỗi và kẻ ác.'
 23²³"Nếu thiên-tai giết chết thành-linh,
 Ngài chê-cười sự thất-vọng của người vô tội.
 24²⁴"Trái đất bị giao trong tay kẻ ác;
 Ngài che mặt các thẩm-phán của *trái đất*.
 Nếu không *phải là Ngài*, thì đó là ai?"
 25²⁵"Bây giờ các ngày của tôi nhanh hơn kẻ chạy đua;
 Chúng trốn mắt, chúng không thấy một điều lành nào.
 26²⁶"Chúng vượt qua nhanh như các thuyền nan,

- Như con đại-bàng sà xuống tấn-công con mồi của nó.
 27²⁷"Dẫu tôi nói: 'Con sẽ quên sự than-phiền của con,
 Con sẽ bỏ bộ mặt buồn của con và sẽ hớn-hở,
 28²⁸Con sợ tất cả nỗi đau-đớn của con,
 Con biết rằng Chúa sẽ không tha con.
 29²⁹Con vẫn bị coi là độc-ác,
 Thế thì tại sao con phải làm việc cực-nhọc luống-công?
 30³⁰"Nếu con phải tắm bằng tuyết
 Và rửa các tay con bằng nước tro,
 31³¹Chúa vẫn muốn nhận con trong hầm,
 Và chính quần-áo con sẽ ghê-tởm con.'
 32³²"*Vì Ngài* chẳng phải là một con người như tôi để tôi có thể đáp trả Ngài,
 Để chúng tôi có thể ra tòa với nhau.
 33³³"Chẳng có một trọng-tài nào giữa chúng tôi,
 Có thể đặt tay của người trên cả hai chúng tôi.
 34³⁴"Xin Ngài rút roi của Ngài khỏi tôi,
 Và đừng để sự kinh-hãi về Ngài làm tôi kinh-khiếp.
 35³⁵"Thì tôi sẽ nói và không kinh-sợ Ngài
 Nhưng tôi không là vậy trong lòng tôi.

Gióp than-vãn thân-phận của mình (10.1-10.22)

- 10¹"Hồn tôi góm lấy chính sự sống của tôi;
 Tôi sẽ xả sự than-phiền của tôi tôi đi;
 Tôi sẽ nói trong sự cay-đắng của hồn tôi.
 2²"Tôi sẽ thưa với Đức Chúa TRỜI: 'Xin chớ kết-án con;
 Xin cho con biết cố sao Chúa tranh-đấu với con.
 3³"Có thật sự tốt cho Chúa để áp-bức,
 Để bác-bỏ sự lao-động của bàn tay Chúa,
 Và để nhìn các mưu-chước của kẻ độc-ác với cảm tình?
 4⁴"Há Chúa có các mắt xác-thịt sao?
 Hay Chúa thấy như con người thấy?
 5⁵"Các ngày của Chúa há như các ngày của loài người?
 Hay các năm của Chúa như các năm của loài người?
 6⁶"Để Chúa phải tìm lỗi của con,
 Và tìm cho được tội của con?
 7⁷"Theo kiến-thức của Chúa, con thật không có lỗi;
 Nhưng không có sự giải-thoát khỏi tay của Chúa.
 8⁸"Các bàn tay của Chúa đã nắn và tạo nên con,
 Và Chúa sẽ hủy-diệt con sao?
 9⁹"Bây giờ xin nhớ lại rằng Chúa đã tạo con là đất sét;
 Và Chúa sẽ biến con thành bụi-đất lại hay sao?
 10¹⁰"Chẳng phải Chúa đã đổ con ra như sữa à,
 Và làm cho con đặc lại như phó-mát;
 11¹¹Mặc cho con bằng da và thịt,
 Và dệt con lại bằng xương và gân hay sao?
 12¹²"Chúa đã cho con sự sống và sự ân-cần thương-yêu;
 Và sự chăm-sóc của Chúa lâu nay bảo-tồn linh con.
 13¹³"Nhưng các việc này lâu nay Chúa giấu trong tâm Chúa;
 Con biết rằng đây là ở bên trong Chúa:
 14¹⁴Nếu con phạm tội, Chúa sẽ ghi sổ con,
 Và sẽ không tha cho con lỗi của con.
 15¹⁵"Nếu con độc-ác, khôn cho con thay!
 Và nếu con công-chính, con chẳng dám ngược đầu con lên.
 Con đã chán ngấy si-nhục và thấy sự khôn-khở của con.
 16¹⁶"Và nếu *dẫu con* đã được nâng lên, thì Chúa sẽ sấn con như con sư-tử;
 Và một lần nữa Chúa sẽ tỏ quyền-năng của Chúa chống lại con.

Gióp 10.17-12.19

- 17^{*}Chúa cập nhật các bằng-chứng của Chúa chống con,
Và tăng thêm cơn giận của Chúa đối với con,
Gian-khô nảy sau gian-khô nọ ở cùng con.
- 18^{*}Thì cơ sao Chúa đã đem con ra khỏi tử-cung?
Ước rằng con đã chết và không có một con mắt nào đã
thấy con!
- 19^{*}Đáng lẽ con nên bị đem từ tử-cung đến mồ
mà con đã chẳng hề bị.’
- 20^{*}Há Ngài chẳng để mặc kệ ít ngày của tôi sao?
Rút lui khỏi tôi để tôi có thể có một chút reo-mừng
- 21^{*}Trước khi tôi đi—và tôi sẽ không trở lại—
Đến vùng đất có sự tối-tăm và có bóng sâu-thẳm;
22^{*}Vùng đất có bóng tối cực cùng như chính sự tối-tăm,
Có bóng sâu-thẳm không có trật-tự,
Và nó chiếu sáng như sự tối-tăm.”

Sô-pha quở-trách Gióp (11.1-11.20)

- 11**¹Đoạn Sô-pha người Na-a-ma nói:
2^{*}Há một số lớn các lời sẽ chẳng được trả lời hay
sao?
Và một người lấm mòm được tha-bồng ư?
- 3^{*}Há các lời khoe-khoang của ông làm im loài người?
Và há ông nhạo-báng và không ai quở-trách?
- 4^{*}Vì ông có nói: ‘Lời dạy của con là thuần-bạch,
Và con vô tội trong mắt Chúa.’
- 5^{*}Nhưng ước gì Đức Chúa TRỜI nói,
Và mở ra các môi của Ngài chống lại ông,
6^{*}Và tỏ cho ông biết các bí-mật của sự khôn-ngoan!
Vì sự khôn-ngoan có lý có hai mặt.
Rồi hãy biết rằng Đức Chúa TRỜI quên một phần tội
của ông.
- 7^{*}Ông có thể khám-phá được các chiều sâu của Đức Chúa
TRỜI chăng?
Ông có thể khám-phá được các giới-hạn của Đấng Toàn-
năng?
- 8^{*}Chúng cao như những chiều cao của trời, ông có thể làm
được gì?
Sâu hơn Âm-phủ, ông có thể biết gì?
- 9^{*}Nó dài hơn trái đất,
Và rộng hơn biển cả.
- 10^{*}Nếu Ngài đi ngang qua hoặc đóng chặt,
Hay gọi nhóm lại, ai có thể cản Ngài?
- 11^{*}Vì Ngài biết những người giả-dối,
Và Ngài thấy tội mà không cần điều-tra.
- 12^{*}Và một người ngu-ngốc sẽ trở nên thông-minh
Khi con của con lừa rừng được sinh ra làm người.
- 13^{*}Nếu ông muốn hướng-dẫn tâm của ông đúng,
Và giờ tay của ông ra hướng về Ngài;
- 14^{*}Nếu tội-lỗi ở trong tay ông, hãy ném nó xa,
Và đừng để sự độc-ác ở trong những cái lều của ông.
- 15^{*}Lúc đó, quả thật, ông có thể ngược mặt của ông lên
không có khuyết-điểm về đạo-đức,
Và ông sẽ vững vàng và không sợ.
- 16^{*}Vì ông sẽ quên sự lo-phiền,
Như dòng nước có chảy qua, ông sẽ nhớ đến nó.
- 17^{*}Và đời ông sẽ sáng hơn ban trưa,
Sự tối-tăm sẽ như buổi sáng.
- 18^{*}Rồi ông sẽ trồng-cậy, bởi vì có hy-vọng;
Và ông sẽ nhìn quanh và nghi-ngơi an-toàn.
- 19^{*}Ông sẽ nằm xuống và không ai quấy rầy,

- Nhiều người sẽ van xin sự chiếu-cổ của ông.
20^{*}Nhưng đôi mắt kẻ ác sẽ yếu đi,
Và sẽ không có một sự trốn-thoát cho chúng;
Và hy-vọng của chúng là thờ hơi cuối-cùng của chúng.”

Gióp quở-trách các người buộc tội mình (12.1-12.12)

- 12**¹Lúc đó, Gióp trả lời và nói:
2^{*}Thế thì quý ông đúng là người!
Và với quý ông, sự khôn-ngoan sẽ chết!
- 3^{*}Nhưng tôi có sự thông-minh như quý ông;
Tôi không kém hơn quý ông.
Và ai lại chẳng biết các việc như các việc này?
- 4^{*}Tôi là một trò hề cho các bạn tôi.
Cái người đã kêu-cầu Đức Chúa TRỜI, và Ngài đã trả
lời nó;
Cái người không chỗ trách được và công chính là một
trò hề.
- 5^{*}Người hoàn cảnh dễ dàng lại khinh-bi tai-họa,
Như được bày ra cho những kẻ trượt chân.
- 6^{*}Các lều của những kẻ phá-hoại thì thịnh-vượng,
Và những kẻ chọc giận Đức Chúa TRỜI lại được an-
toàn,
Là các kẻ mà Đức Chúa TRỜI đem vào quyền-lực của
họ⁽¹⁾.
- 7^{*}Nhưng bây giờ, hãy hỏi các con thú, và hãy để chúng
dạy ông;
Những chim các tầng trời, hãy để chúng cho ông biết.
- 8^{*}Hoặc hãy nói với trái đất, và hãy để nó dạy ông;
Và hãy để cá biển công-bổ cùng ông.
- 9^{*}Ái giữa tất cả những loài này lại chẳng biết
Rằng tay Đức GIÁ-VÊ làm điều này lâu nay,
- 10^{*}Trong tay Ngài là sự sống của mọi sinh-vật,
Và hơi thở của tất cả loài người?
- 11^{*}Không phải lỗi tai thử các lời,
Như nóc họng ném thức-ăn cho chính nó?
- 12^{*}Sự khôn-ngoan ở với các người già,
Với sự lâu dài các ngày⁽²⁾ là sự hiểu biết.

*Gióp nói về quyền-năng của Đức Chúa TRỜI (12.13-
12.25)*

- 13^{*}Với Ngài là sự khôn-ngoan và sức mạnh;
Thuộc về Ngài mưu-luận và sự hiểu biết.
- 14^{*}Kìa, Ngài phá đổ, và nó không thể được xây lại;
Ngài giam-cầm người nào, và không thể có một sự
phóng-thích nào cả.
- 15^{*}Kìa, Ngài cầm nước lại, và nó khô-cạn;
Ngài khiến nó chảy ra, và nó làm ngập trái đất.
- 16^{*}Với Ngài là sức mạnh và sự khôn-ngoan đúng-đắn,
Kẻ bị làm-lạc và kẻ gây làm-lạc đều thuộc về Ngài.
- 17^{*}Ngài khiến những kẻ bày mưu bước đi chân không,
Và khiến các thăm-phán thành các kẻ ngu-dại.
- 18^{*}Ngài nói lỏng dây buộc của các vua,
Và buộc thắt lưng của họ với cái đai.
- 19^{*}Ngài khiến các thầy tế-lễ đi chân không,
Và lật đổ những kẻ an-toàn.

¹Câu này còn có nghĩa theo tiếng Hê-bơ-rơ: Kẻ đem Đức Chúa Trời vào trong bàn tay của hắn

²hay: Với đời sống lâu dài

- 20“Ngài lấy đi lời nói của các kẻ được trông-cậy,
Và lấy mất nhận-thức của các trưởng-lão.
21“Ngài đổ sự khinh-bí trên các kẻ quý-phái,
Và nói lòng dấy lưng của kẻ mạnh.
22“Ngài bày-tỏ các sự huyền-bí từ sự tối-tăm,
Và đem sự tối-tăm sâu-thẳm vào sự sáng.
23“Ngài làm các quốc-gia mạnh, đoạn hủy-diệt chúng;
Ngài mở rộng các quốc-gia, đoạn dẫn chúng đi mất.
24“Ngài cất đi sự thông-minh của các đầu trưởng của cư
dân địa cầu,
Và khiến chúng lang-thang trong vùng hoang vu không
lối đi.
25“Chúng mò-mẫm trong tối-tăm không ánh-sáng,
Và Ngài khiến chúng lao-đảo như người say rượu.

Gióp cho chiêm-ngôn của các bạn mình là tro (13.1-13.12)

- 13**¹“Này, con mắt tôi lâu nay thấy tất cả *điều này*,
Lỗi tai tôi nghe và hiểu nó.
²“Điều gì mấy ông biết tôi cũng biết.
Tôi chẳng kém mấy ông đâu.
3“Nhưng tôi muốn thưa cùng Đấng Toàn-năng,
Tôi ao-ước được tranh-luận với Đức Chúa TRỜI.
4“Song mấy ông lại bội nhọ với các lời dối-trá;
Tất cả mấy ông là thầy thuốc không ra gì.
5“Ôi, chớ gì mấy ông hoàn-toàn im-lặng,
Và đó hẳn thành sự khôn-ngoan của mấy ông.
6“Xin vui-lòng nghe lý-lẽ của tôi,
Và xin lắng nghe các lời tranh-luận của môi tôi.
7“Mấy ông sẽ nói điều bất-công vì Đức Chúa TRỜI
chăng?
Và nói điều dối-trá vì Ngài sao?
8“Mấy ông sẽ tỏ ra thiên-vị vì Ngài sao?
Mấy ông sẽ hơn thua vì Đức Chúa TRỜI ư?
9“Sẽ tốt chăng khi Ngài khảo-sát mấy ông?
Hay mấy ông sẽ phỉnh-gạt Ngài như một người phỉnh-
gạt người ta?
10“Chắc-chắn Ngài sẽ khiển-trách mấy ông,
Nếu mấy ông tỏ ra thiên-vị một cách bí-mật.
11“Oai-nghi của Ngài sẽ chẳng làm mấy ông kinh-khiếp
sao?
Và sự khiếp-sợ về Ngài sẽ chẳng giáng trên mấy ông
sao?
12“Các lời nói đáng nhớ của mấy ông là các chiêm-ngôn
tro-bụi,
Sự bảo vệ của mấy ông là bảo vệ bằng đất sét.

Gióp chắc rằng mình sẽ được minh-oan (13.13-13.28)

- 13“Hãy nín-lặng trước mặt tôi ngộ hử tôi được nói;
Rồi để đến trên tôi điều gì có thể đến.
14“Tại sao tôi phải lấy thịt tôi trong răng tôi⁽¹⁾;
Và đặt sinh-mạng tôi trong lòng bàn tay tôi?
15“Dẫu Ngài giết tôi, tôi sẽ vẫn hy-vọng nơi Ngài.
Tuy nhiên tôi cũng sẽ tranh-luận cách cư-xử của tôi tận
mặt Ngài.
16“Đây cũng sẽ là sự cứu-rỗi của tôi,
Vì một người vô thần không thể đến trước sự hiện-diện
của Ngài.
17“Hãy lắng nghe kỹ lời nói của tôi,
Và hãy để lời tuyên-bố của tôi *đầy* các lỗi tai các ông.

¹nghĩa là: tại sao tôi phải đem mạng tôi treo chi mành

- 18“Này, nay tôi có chuẩn-bị trường-hợp của tôi,
Tôi biết rằng tôi sẽ được minh-oan.
19“Ai sẽ hơn thua với tôi?
Vì lúc đó tôi sẽ im tiếng và chết.
20“Chỉ hai điều xin đừng làm cho con,
Thì con sẽ không ân-tròn khỏi mặt Chúa:
21Xin rút lòng bàn tay của Chúa khỏi con,
Và xin chớ để sự khiếp-sợ về Chúa làm kinh-hãi con.
22“Đoạn xin gọi, con sẽ trả lời;
Hoặc xin để con nói, đoạn xin đáp lời con.
23“Sự gian-ác và các tội của con là bao nhiêu?
Xin cho con biết sự nổi-loạn của con và tội của con.
24“Cớ sao Chúa giấu mặt Chúa,
Và coi con là kẻ thù của Chúa?
25“Chúa sẽ khiến lá đã rụng run-rẩy sao?
Hoặc Chúa sẽ truy đuổi cọng rạ khô sao?
26“Vì Chúa viết các điều cay-đắng chống con,
Và khiến con thừa-kể các tội của thời thiếu-niên con.
27“Chúa cùm các bàn chân con lại,
Và theo dõi tất cả các nẻo đường của con;
Chúa đặt giới-hạn cho các lòng bàn chân của những bàn
chân con,
28Trong khi con đang mục-nát như một vật thối-rữa,
Như cái áo bị một ần.”

Gióp nói về sự cuối cùng của sự chết (14.1-14.22)

- 14**¹“Loài người, được sanh ra bởi đàn-bà,
Có số ngày ngắn ngủi và đầy rối loạn.
²“Như một cái hoa, người sanh ra và héo-tàn.
Người cũng chạy mất như cái bóng và không còn.
3“Chúa cũng mở những con mắt của Chúa trên hắn,
Và đem hắn để chịu phán xét bởi chính Chúa.
4“Ai có thể làm cho thanh-sạch ra từ ô ứ?
Chẳng một ai!
5“Vì các ngày của hắn đã được định,
Chúa có con số các tháng của hắn,
Và giới-hạn của hắn Chúa đã lập để hắn không thể vượt
qua.
6“Xin quay cái nhìn chăm-chập của Chúa khỏi hắn để hắn
được nghỉ,
Cho đến khi hắn làm cho ngày của hắn chấp-nhận được
như kẻ làm mướn.
7“Vì có hy-vọng cho một cái cây,
Khi nó bị đốn xuống, nó sẽ mọc lại,
Các chồi của nó sẽ không ngừng.
8“Dẫu rễ nó già đi trong đất,
Và thân nó chết trong đất khô,
9Vừa có hơi nước nó sẽ mọc sum-suê,
Đâm các cành nhỏ ra như một cái cây.
10“Nhưng loài người chết, nằm phủ-phục.
Loài người tắt thở, và nó ở đâu?
11“Như nước biển⁽²⁾ mất khỏi biển,
Và sông thành cạn và khô đi,
12Như thể loài người nằm xuống và không dậy.
Cho đến khi các tầng trời không còn nữa,
Họ sẽ không thức dậy cũng chẳng bị đánh-thức ra khỏi
giấc ngủ của họ.

²hay: bốc hơi từ

- 13“Ôi! Chớ gì Chúa giấu con trong Âm-phủ,
Rằng Chúa che con cho đến khi con thịnh-nộ của Chúa
trở về cùng Chúa,
Rằng Chúa đặt một giới-hạn cho con và nhớ đến con!
14“Nếu một người chết, nó sẽ sống lại sao?
Trong tất cả các ngày con vật lộn, con sẽ chờ,
Cho đến khi sự thay-đổi của con đến.
15“Chúa sẽ gọi, và con sẽ trả lời Chúa;
Chúa sẽ mong mọi việc làm của bàn tay Chúa.
16“Vì bây giờ Chúa đếm các bước đi của con,
Chúa không quan-sắc tội của con.
17“Sự vi-phạm của con được niêm lại trong một cái túi,
Và Chúa bao trùm tội-lỗi của con lại.

- 18“Nhưng cái núi sụp đổ vỡ ra hết,
Và tảng đá dờn khỏi chỗ của nó;
19Nước làm mòn các hòn đá,
Các dòng nước xoáy của nó tẩy sạch bụi trái đất
Vì vậy Chúa diệt hy-vọng của loài người.
20“Chúa mãi mãi chế-ngự hần, và hần ra đi;
Chúa thay đổi bề ngoài của hần và đuổi hần đi.
21“Các con trai hần thành danh, nhưng hần không biết;
Hay chúng trở nên nhớ nhồi, nhưng hần không nhận
biết.
22“Nhưng xác-thịt của hần làm hần đau-đớn,
Và hồn của hần bên trong hần sẽ tiếc-thương⁽¹⁾.”

2. Thảo-luận vòng thứ hai (15.1-21.34)

Ê-li-pha nói Gióp mạo-muội quá đỗi (15.1-15.16)

- 15**¹Đoạn Ê-li-pha người Thê-man trả lời:
²Một người khôn có nên trả lời với kiến-thức gió
thoảng⁽²⁾,
Và làm đầy bụng của hần với gió phương đông⁽³⁾ sao?
3“Hần có nên tranh-luận với lời nói vô-dụng,
Hoặc với các lời vô-ích chẳng?
4“Quả thật, ông hủy-bỏ sự kính-sợ,
Và cản-trở sự suy ngẫm trước mặt Đức Chúa TRỜI.
5“Vì lỗi ông dạy miệng của ông,
Ông chọn ngôn-ngữ của kẻ xảo-quyệt.
6“Chính miệng ông kết-án ông, chớ chẳng phải tôi;
Và chính các môi ông làm chứng chống ông.
7“Có phải ông đã là người đầu tiên được sinh ra,
Hay ông đã được sinh ra trước các ngọn đồi?
8“Ông có nghe sự bàn-bạc bí-mật của Đức Chúa TRỜI,
Và dành khôn-ngoa cho chính ông?
9“Điều gì ông biết mà chúng tôi không biết?
Ông hiểu mà chúng tôi không?
10“Cả người tóc bạc lẫn kẻ già-cà ở giữa chúng tôi,
Già hơn cha của ông.
11“Há các sự an-ùi của Đức Chúa TRỜI là quá nhỏ đỏi
với ông,
Cả lời được nói êm-dịu với ông sao?
12“Tại sao tâm ông lồi ông đi?
Và tại sao các mắt ông lại chớp?
13“Để ông phải quay linh của ông chống lại Đức Chúa
TRỜI,
Và cho phép các lời như thế ra từ miệng ông?

¹hay: Và hần chi thương tiếc cho chính hần

²nghĩa là: kiến thức rỗng

³nghĩa là: làm việc vô ích mà tưởng có ích

- 14“Loài người là gì mà nó phải thuần-bạch,
Hay kẻ sanh ra từ người nữ là gì, mà nó phải công-
chính?
15“Kìa, Ngài không đặt lòng trông-cậy nơi các người
thánh của Ngài,
Và các tầng trời không thuần-bạch trong mắt Ngài;
16Thì còn kém hơn biết bao kẻ đáng ghê-tởm và hư-hông,
Loài người, uống tội-lỗi như nước!

Ê-li-pha từng thấy gì về cuộc đời (15.17-15.35)

- 17“Tôi sẽ nói cho ông biết, hãy lắng nghe tôi;
Và điều lâu nay tôi thấy tôi cũng sẽ tuyên-bổ;
18Điều các người khôn-ngoa nói lâu nay,
Và đã không giấu tổ-phụ của họ,
19Cho một mình họ, đất này đã được ban,
Và không có một người lạ nào đã đi qua ở giữa họ.
20“Kẻ ác quẩn-quại trong cơn đau-đớn suốt những ngày
của hần,
Và số năm được để dành cho kẻ tàn-nhẫn.
21“Tiếng kinh hoàng ở trong các lỗ tai của hần,
Trong khi được an-bình, kẻ hủy-diệt xông lên hần.
22“Hần không tin rằng hần sẽ trở về từ sự tối-tăm,
Và hần được định sẵn cho thanh gươm.
23“Hần đi lang-thang tìm thức-ăn, nói: “Nó ở đâu?”
Hần biết rằng một ngày tối-tăm sẵn ở nơi tay.
24“Đau-buồn và thống-khổ làm hần kinh-hãi,
Chúng áp-đảo hần như một vị vua sẵn-sàng tấn-công.
25Vì hần giờ tay của hần ra chống Đức Chúa TRỜI,
Và tự mình cư-xử một cách kiêu-ngạo chống Đấng
Toàn-năng.
26“Hần xông vào Ngài với một cái cổ cứng
Với cái khiên được gia cường⁽⁴⁾.
27“Vì hần che mặt của hần với mỡ của hần,
Và làm nặng các bắp vế của hần bằng thịt.
28“Hần từng sống trong các thành tiêu-diêu,
Trong những nhà không ai muốn ở,
Đã được định để thành đồ nát.
29“Hần sẽ không trở nên giàu, của-cải của hần cũng sẽ
chẳng bền lâu;
Và lúa của hần sẽ chẳng oằn cong xuống đất.
30“Hần sẽ chẳng thoát khỏi sự tối-tăm;
Ngọn lửa sẽ làm khô-héo các chồi của hần,
Và bởi hơi-thở của miệng Ngài, hần sẽ đi mất.
31“Hần chớ trông-cậy vào sự hư-không, tự lừa-dối mình;
Vì hư-không sẽ là phần-thưởng của hần.
32“Nó sẽ được hoàn-tất trước thời của hần,
Và nhành cây cọ⁽⁵⁾ của hần sẽ chẳng xanh.
33“Hần sẽ bỏ rơi quả nho chưa chín của hần như gốc nho,
Và sẽ vất bông của hần đi như cây ô-li-ve.
34“Vì nhóm vô-thần không sinh-sản,
Và lừa thiêu-hủy lều của các kẻ đời bại.
35“Chúng curu-mang trò tinh-quái và đem tới tội-lỗi,
Và trí của chúng chuẩn-bị sự lừa-phỉnh.”

⁴phiên bản tiếng Anh: thick-bossed shield = tấm khiên có bề mặt có các cục sắt để gia cường cho cái khiên

⁵phiên bản tiếng Anh: palm branch = nhành cây cọ, tượng trưng cho sự thịnh vượng

Gióp nói các bạn là các kẻ an-ùi tội nghiệp (16.1-16.5)

- 16**¹Lúc đó Gióp trả lời:
²“Tôi nay tôi có nghe nhiều điều như thế;
 Các kẻ an-ùi mà đem đến rắc-rối là tất cả mấy ông.
³“Há không có giới-hạn nào cho các lời gió thoảng sao?
 Hay điều gì làm ông phiền để ông phải trả lời?
⁴“Tôi cũng đã có thể nói như các ông,
 Nếu hồn các ông ở chỗ hồn tôi¹,
 Tôi hẳn đã sáng-tác các lời chống lại các ông,
 Và lắc đầu của tôi ngao các ông.
⁵“Tôi hẳn đã có thể tăng sức mạnh cho các ông bằng
 miệng của tôi,
 Và lời an-ùi của các môi của tôi đã có thể làm giảm nỗi
 đau-đớn của các ông.

Gióp nói Đức Chúa TRỜI đã làm ông tan-vỡ (16.6-16.22)

- ⁶“Nếu tôi nói, nỗi đau tôi cũng chẳng giảm,
 Và nếu tôi nén lại, thì cái gì đã rời khỏi tôi?
⁷“Nhưng bây giờ Ngài đã làm tôi kiệt-sức;
 ‘Chúa đã đào thải hết mọi người cùng đi với con.
⁸“Và Chúa đã làm con nhẵn-nhú,
 Nó đã trở thành một chứng-cớ;
 Và sự gầy-óm của con chỗi dậy chống lại con,
 Nó làm chứng tận mặt con.’
⁹“Con thịnh-nộ của Ngài đã xé tôi ra và sấn-lùng tôi,
 Ngài đã nghiền rãng của Ngài vào mặt của tôi;
 Kẻ thù-dịch tôi trùng ngó tôi.
¹⁰“Chúng há miệng của chúng chống tôi,
 Chúng và má tôi với sự khinh-bị;
 Chúng nhóm chúng lại chống tôi.
¹¹“Đức Chúa TRỜI phó tôi cho các tên côn-đồ,
 Và tung tôi vào trong tay kẻ ác.
¹²“Tôi đã nghi-ngoi, nhưng Ngài đã đập nát tôi,
 Và Ngài đã nắm cổ tôi và lắc tôi thành từng mảnh;
 Ngài cũng đã dựng tôi lên làm tấm bia của Ngài.
¹³“Các mũi tên của Ngài búa vẩy tôi,
 Không khoan-dung, Ngài chẻ tung hai trái thận tôi ra;
 Ngài đổ mật của tôi ra trên mặt đất.
¹⁴“Ngài đâm qua tôi hết lỗ thủng này đến lỗ thủng nọ;
 Ngài xông vào tôi như một đồng-sĩ.
¹⁵“Tôi có may cái bao gai phủ da tôi,
 Và đã đâm sùng của tôi vào trong bụi-đất.
¹⁶“Mặt tôi đỏ lên vì khóc,
 Và sự tối-tăm sâu-thẳm ở các mí mắt của tôi,
¹⁷“Dầu không có bạo lực trong các bàn tay của tôi,
 Và lời cầu-nguyện tôi là thuần-bạch.
¹⁸“Đất ôi, đừng phủ lấp máu ta,
 Và chớ có một chỗ nghỉ nào cho tiếng khóc của ta.
¹⁹“Ngay cả bây giờ, kìa, Đấng làm chứng của ta ở trong
 trời,
 Và Đấng biện-hộ của ta ở trên cao.
²⁰“Các bạn của ta là những kẻ nhạo-báng ta;
 Con mắt của ta khóc tới Đức Chúa TRỜI.
²¹“Ôi, con người có thể bào-chữa với Đức Chúa TRỜI!
 Như một người với người láng-giềng của mình!
²²“Vì khi một ít năm qua đi,
 Ta sẽ đi con đường không có sự trở lại.”

¹nghĩa là: Nếu các ông ở trong hoàn cảnh của tôi

Gióp nói mình vừa trở thành một tục-ngữ (17.1-17.16)

- 17**¹“Linh của con bị gãy vỡ, các ngày của con tàn rụi,
 Mồ-mả sấn-sàng cho con.
²“Chắc-chắn các kẻ cười-nhạo ở với con,
 Và con mắt của con nhìn chăm vào sự khiêu-khích của
 chúng.
³“Xin đặt xuống, bây giờ, một lời cam-kết cho con với
 chính Chúa;
 Có ai đó sẽ là người bảo-lãnh cho con?
⁴“Vì Chúa giữ tâm chúng không cho hiểu-biết;
 Bởi vậy Chúa sẽ không đề cao chúng.”
⁵“Kẻ đưa tin chống lại bạn bè để có một phần chiến-lợi-
 phẩm,
 Thì cặp mắt của con cái của hắn cũng sẽ héo-hắt.
⁶“Nhưng Ngài mới làm tôi thành một câu tục-ngữ của
 dân-gian,
 Và tôi là kẻ người ta khạc-nhổ vào.
⁷“Con mắt tôi lâu nay cũng thành mờ vì buồn-rầu,
 Và tất cả chi-thể của tôi như một cái bóng.
⁸“Người ngay-thẳng sẽ phải hoảng-sợ vì điều này,
 Và kẻ vô-tội sẽ tự khuấy-động chống lại kẻ vô-thần.
⁹“Tuy nhiên người công-chính sẽ giữ vững đường-lối của
 mình,
 Và người có bàn tay sạch thành mạnh hơn và mạnh hơn.
¹⁰“Nhưng hãy đến một lần nữa, tất cả các ông bây giờ,
 Vì tôi không tìm được một người khôn-ngoa nào ở
 giữa mấy ông.
¹¹“Các ngày tôi đã qua, các kế-hoạch của tôi bị xé tan,
 Cả những ước-ao của tâm tôi.
¹²“Chúng tráo đêm ra ngày, nói:
 ‘Sự sáng gần rồi,’ trong sự hiện-diện của tối-tăm.
¹³“Nếu tôi tìm Âm-phủ làm nhà của tôi,
 Tôi trải giường của tôi ra trong sự tối-tăm;
¹⁴“Nếu tôi nói với cái hổ: ‘Người là cha của ta’;
 Với sâu bọ: ‘mẹ của ta và chị em của ta’;
¹⁵Thì bây giờ, đâu là hy-vọng của tôi?
 Và ai coi hy-vọng của tôi ra gì?
¹⁶“Nó sẽ đi xuống với tôi đến Âm-phủ?
 Có phải chúng tôi sẽ cùng nhau đi xuống vào bụi-đất?”

Bình-đất nói về kẻ độc-ác (18.1-18.21)

- 18**¹Đoạn Bình-đất người Su-a trả lời:
²“Quý ông sẽ sấn các lời nói trong bao lâu?
 Hãy tỏ ra sự hiểu-biết, lúc đó chúng ta có thể nói.
³“Tại sao chúng ta bị xem như thú-vật,
 Ngu-dại theo các mắt của quý ông?
⁴“Ồ, ông tự xé mình trong cơn giận của ông—
 Có phải vì ông mà trái đất bị bỏ hoang,
 Hay tảng đá bị dời ra khỏi chỗ của nó?
⁵“Quả thật, ánh-sáng của kẻ ác tắt đi,
 Và ngọn lửa của đám lửa hắn không cho ánh-sáng gì cả.
⁶“Ánh-sáng trong lều của hắn bị làm tối,
 Và đèn của hắn tắt đi ở bên trên hắn.
⁷“Bước dài chân mạnh-bạo của hắn bị ngăn lại,
 Và chính mưu-mô của hắn đem hắn xuống.
⁸“Vì hắn bị ném vào trong lưới bởi chính các bàn chân của
 hắn,
 Và hắn giẫm lên vải làm dai.

Gióp 18.9-20.9

- 9“Một cái bẫy tóm hấn nơi gót chân,
Và một cái bẫy chộp lấy hấn.
10“Dây thòng-lọng cho hấn được giấu trong đất,
Và cái bẫy cho hấn trên lối đi.
11“Kinh-khùng mọi phía làm hấn khiếp-sợ,
Và quấy nhiễu hấn ở mỗi bước đi.
12“Sức mạnh của hấn bị giam chết đói,
Và tai-ương sẵn-sàng ở bên cạnh hấn.
13“Da hấn bị bệnh-hoạn nuốt đi,
Con đầu lòng của sự chết nuốt tứ chi của hấn.
14“Hấn bị giăng ra khỏi sự an-toàn của lều của hấn,
Và họ dẫn hấn bước đi trước mặt vua kinh-khùng.
15“Ổ trong lều của hấn trưng gì là của hấn;
Diêm-sanh rải trên chỗ ở của hấn.
16“Rễ của hấn bị héo đi ở dưới,
Và nhánh của hấn bị chặt đi ở bên trên.
17“Kỷ-niệm về hấn mất đi khỏi trái đất,
Và hấn không có danh được lưu-truyền rộng-rãi.
18“Hấn bị lôi đi khỏi sự sáng vào trong sự tối-tăm,
Và bị đuổi khỏi thế-giới có người ở.
19“Hấn chẳng có dòng-dõi hay hậu-tự ở giữa dân-tộc hấn
Cũng không có một kẻ sống-sốt nào ở nơi hấn tạm-lưu.
20“Những kẻ ở phương tây hoang-sợ ở số phận của hấn,
Và những kẻ ở phương đông bị sự kinh-khùng chộp lấy.
21“Những chỗ như vậy chắc là nơi ở của kẻ độc-ác,
Đây là chỗ của kẻ không biết Đức Chúa TRỜI.”

Gióp cảm thấy bị si-nhục (19.1-19.6)

- 19**¹Đoạn Gióp trả lời, nói:
2“Các ông sẽ làm hấn khổ khổ cho tới bao lâu,
Và đè bẹp tôi với nhiều lời?
3“Trong mười lần này, cho tới nay các ông si-nhục tôi,
Các ông không hổ-thẹn đối-xử bất công với tôi.
4“Dẫu nếu tôi có thật phạm sai-lầm,
Thì lỗi-lầm của tôi chỉ ở tội với tôi thôi.
5“Nếu quả thật mấy ông khoe mình chống lại tôi,
Và tỏ cho tôi sự si-nhục của tôi,
6Thì biết rằng Đức Chúa TRỜI vừa làm sai cho tôi,
Và vừa kéo kín lưới của Ngài xung-quanh tôi.

Mọi sự đều chống lại Gióp (19.7-19.22)

- 7“Kìa, tôi la lên: “Bạo lực!” song tôi chẳng được đáp-ứng;
Tôi gào xin giúp-đỡ, nhưng không có công-lý gì.
8“Ngài vừa xây bít đường của tôi để tôi không thể đi qua;
Và Ngài vừa đặt sự tối-tăm trên các lối của tôi.
9“Ngài đã tước danh-dự của tôi khỏi tôi,
Và vừa cắt mào triều khỏi đầu của tôi.
10“Ngài bẻ gãy tôi từ mọi phía, và tôi mất đi;
Và Ngài vừa bứt rễ hy-vọng của tôi như một cái cây.
11“Ngài cũng vừa nhen-nhúm cơn giận của Ngài chống
tôi,
Và đã coi tôi như kẻ thù của Ngài.
12“Quân-đội của Ngài cùng nhau kéo tới,
Và đắp đường của họ chống lại tôi,
Và đóng trại xung-quanh lều của tôi.
13“Ngài vừa dời anh em của tôi xa khỏi tôi,
Các người quen-biết của tôi hoàn-toàn xa-lánh tôi.
14“Bà-con của tôi cho tới nay phụ tôi,
Và các bạn thân của tôi cho tới nay quên tôi.
15“Những người sống trong nhà của tôi và các tớ gái của

- tôi coi tôi như một người xa-lạ,
Tôi là một người nước ngoài trước mắt của họ.
16“Tôi gọi tôi-tớ của tôi, nhưng nó không trả lời,
Tôi phải khấn-cầu nó với miệng của tôi.
17“Hơi-thở của tôi xa-lạ đối với vợ tôi,
Và tôi đáng ghê-tởm đối với chính anh em của tôi.
18“Thậm-chí bọn con nít cũng khinh-bí tôi;
Tôi chối-dậy, chúng nói chống lại tôi.
19“Tất cả cộng sự viên của tôi đều ghê-tởm tôi,
Và những người tôi thương đều quay lại chống tôi.
20“Xương tôi dính sát vào da tôi và thịt tôi,
Và tôi vừa thoát được chi bằng da của răng tôi¹⁾.
21“Hãy thương-hại tôi, thương-hại tôi, hỡi mấy ông, các
bạn của tôi,
Vì bàn tay của Đức Chúa TRỜI vừa đánh tôi.
22“Tại sao mấy ông làm khổ tôi như Đức Chúa TRỜI,
Mà không chịu vừa lòng với xác-thịt của tôi?

Gióp nói: “Đấng Cứu-chuộc tôi sống” (19.23-19.29)

- 23“Ôi! Chớ gì các lời tôi đã được biên-chép!
Ôi! Chớ gì chúng đã được khắc trong một quyển sách!
24“Chớ gì với cây viết bằng sắt và chì
Chúng được khắc trên tảng đá mãi mãi!
25“Và về phần tôi, tôi biết Đấng Cứu-chuộc tôi sống,
Và cuối-cùng Ngài sẽ lấy chỗ đứng của Ngài trên trái
đất.
26“Ngay cả sau khi da tôi bị hủy-diệt,
Nhưng từ xác-thịt tôi, tôi sẽ thấy Đức Chúa TRỜI;
27“Đấng mà chính tôi sẽ nhìn thấy,
Và Đấng mà mắt tôi sẽ thấy và không một ai khác.
Tim của tôi ngất đi ở bên trong tôi.
28“Nếu các ông nói: ‘Làm thế nào chúng ta sẽ khùng-bồ
hấn?’
Và ‘gốc rễ của vấn-đề ấy được tìm thấy trong hấn’
29“Thì khá sợ thanh gươm cho chính các ông,
Vì cơn thịnh-nộ đem đến hình-phạt bằng gươm,
Ngõ hầu các ông có thể biết có sự phán-xét.”

Sô-pha nói: “Chiến-thắng của kẻ ác là ngắn-ngủi” (20.1-20.29)

- 20**¹Đoạn, Sô-pha người Na-a-ma trả lời và nói:
2“Bởi vậy các tư-tướng làm bản-khoản của tôi
khiến tôi trả lời,
Ngay cả vì sự vội-vã của tôi ở bên trong tôi.
3“Tôi đã lắng nghe lời quở-trách ấy nó lảng-mạ tôi,
Và linh hiều-biết của tôi khiến tôi trả lời.
4“Ông có biết điều này từ đời xưa,
Từ sự thiết-lập loài người trên đất,
5Rằng việc chiến-thắng của kẻ ác là ngắn-ngủi,
Và sự vui-vẻ của kẻ vô thần là nhất-thời chẳng?
6“Dẫu sự kiêu-căng của hấn dâng lên đến các tầng trời,
Và đầu hấn đụng các đám mây,
7Hấn diệt-vong mãi mãi như chính phân của hấn;
Các người lâu nay thấy hấn sẽ nói: ‘Hấn ở đâu?’
8“Hấn biến đi như một giấc mơ, và họ không thể tìm thấy
hấn;
Thậm-chí như hình ảnh trong đêm hấn bị rượt đi mất.
9“Con mắt đã thấy hấn không còn thấy hấn nữa,
Và chỗ của hấn không còn thấy hấn nữa.

¹nghĩa là: Gióp đã mất tất cả, chỉ còn sống mà thôi

- 10“Các con trai của hấn *phải* lấy lòng kẻ nghèo,
Và hai tay của hấn *phải* cho lại của-cái của mình.
- 11“Xương hấn đầy sự cường-tráng trẻ trung của hấn,
Nhưng nó nằm xuống với hấn trong bụi-đất.
- 12“Dầu sự xấu-xa thì ngọt trong miệng của hấn,
Và hấn giấu nó dưới lưỡi của hấn,
- 13Dầu hấn ham muốn nó và sẽ không để nó đi,
Nhưng giữ nó trong miệng của hấn,
- 14Tuy nhiên, thức ăn của hấn trong bao-từ của hấn bị biến-đổi
Thành mật rắn hồ mang ở bên trong hấn.
- 15“Hấn nuốt tài-sản,
Nhưng sẽ mưa chúng ra;
Đức Chúa TRỜI sẽ tống chúng ra khỏi bụng hấn.
- 16“Hấn hút nọc độc rắn hồ mang;
Lưỡi con rắn lục giết hấn.
- 17“Hấn không xem-xét các dòng nước,
Những con sông chảy với mật ong và sữa đông.
- 18“Hấn trả lại cái hấn vừa đạt được
Và không có thể nuốt nó;
Về tài-sản thuộc công việc buôn-bán của hấn,
Thậm-chí hấn không thể hưởng *chúng*.
- 19“Vì hấn từng áp-bức và ruồng bỏ kẻ nghèo;
Hấn từng tịch thu cái nhà mà hấn đã chẳng xây.
- 20“Bởi vì hấn đã chẳng biết một sự yên-tĩnh nào trong bụng hấn¹.
Hấn không giữ lại được bất cứ cái gì hấn ham muốn.
- 21“Không có gì còn lại cho hấn để nuốt,
Bởi vậy sự thịnh-vượng của hấn không bền lâu.
- 22“Trong sự trọn đầy của sự dư thừa của hấn,
hấn sẽ bị vọt bẻ;
Bàn tay của mọi kẻ đau-khổ sẽ đến *chống lại* hấn.
- 23“Khi hấn đổ đầy bụng của hấn,
Đức Chúa TRỜI sẽ *giáng* cơn giận kịch-liệt của Ngài trên hấn
Và sẽ mưa nó trên hấn trong khi hấn đang ăn.
- 24“Hấn có thể trốn khỏi vũ-khí bằng sắt,
Nhưng cây cung bằng đồng sẽ đâm lủng hấn.
- 25“Nó được nhắm bắn tới và xuyên ra sau lưng hấn,
Ngay cả điếm lấp-lánh từ gan hấn.
Các sự kinh-khiếp giáng trên hấn,
- 26Sự tối-tăm toàn diện được dự-trữ làm kho tàng của hấn,
Và ngọn lửa không *cản* quạt sẽ nuốt hấn;
Nó sẽ thiêu-hủy kẻ sống-sốt trong lều của hấn.
- 27“Các tầng trời sẽ bày-tỏ sự gian-ác của hấn,
Và trái đất sẽ chối dậy chống lại hấn.
- 28“Sự gia-tăng của nhà hấn sẽ bỏ đi;
Tài-sản hấn sẽ trôi đi trong cái ngày Ngài giận.
- 29“Đây là phần của người độc-ác từ *Đức* Chúa TRỜI,
Cả của thừa-kế *Đức* Chúa TRỜI đã định cho hấn.”

Gióp nói về kẻ độc-ác (21.1-21.34)

- 21**¹Lúc đó Gióp trả lời và nói:
²“Hãy cẩn-thận nghe lời nói của tôi;
Và hãy để điều này là cách thức an-ùi của mấy ông.
- ³“Xin kiên nhẫn với tôi để tôi có thể nói;
Rồi sau khi tôi nói xong, các ông có thể nhạo-báng.

¹nghĩa là: bụng tham lam không đầy

- 4“Về phần tôi, tôi than-van với loài người hay sao?
Và tại sao linh tôi nên kiên-nhẫn?
- 5“Hãy nhìn tôi, và hãy ngạc-nhiên,
Và hãy lấy tay bịt miệng.
- 6“Thậm-chí khi tôi nhớ lại, tôi *vẫn còn* bị bối-rối,
Và sự kinh-khiếp nắm lấy xác-thịt tôi.
- 7“Tại sao các kẻ độc-ác *vẫn còn* sống,
Cứ sống hoài, cũng trở nên rất có quyền?
- 8“Con-cháu của họ được vững-lập với họ trước mắt họ,
Và dòng-dõi của họ ở trước mắt họ,
- 9“Nhà-cửa của họ thì an-toàn không sợ-hãi,
Cây roi của *Đức* Chúa TRỜI cũng không ở trên họ.
- 10“Bò đực của họ nhảy cái và chẳng sao cả;
Bò cái của họ sanh bò con và không sao cả.
- 11“Chúng sinh con cái nhỏ của chúng ra như bầy chiên,
Và con cái của chúng đều nhảy-nhót.
- 12“Chúng hát theo *tiếng* trống nhỏ và hạc cầm
Và vui-mừng ở tiếng sáo.
- 13“Chúng sống các ngày của chúng trong phồn-vinh,
Và thịnh-linh chúng đi xuống tới Âm-phủ.
- 14“Và chúng nói với *Đức* Chúa TRỜI: ‘Đi khỏi chúng tôi!
Thậm-chí chúng tôi không muốn biết về đường-lối của Chúa.
- 15“Ai là Đấng Toàn-năng, để chúng tôi phải phụng-sự Ngài,
Và chúng tôi được gì nếu chúng tôi khấn-nài Ngài?’
- 16“Kìa, sự phồn-vinh của họ không ở trong tay họ;
Muru-chước của kẻ độc-ác xa khỏi tôi.
- 17“Đền của kẻ độc-ác bị đập tắt thường xuyên ra sao?
Hay tai-họa của chúng có giáng trên chúng không?
Đức Chúa TRỜI có phân đều sự hủy-diệt trong cơn giận của Ngài chẳng?
- 18“Có phải chúng như rom trước gió,
Và như trâu bão mang đi mất hay sao?
- 19“*Các ông nói*: ‘*Đức* Chúa TRỜI tích-trữ tội một người cho các con trai nó.’
Xin *Đức* Chúa TRỜI báo-trả hấn để hấn được biết.
- 20“Để chính đôi mắt của hấn thấy sự suy-tàn của hấn,
Và để hấn uống cơn thanh-nộ của Đấng Toàn-năng.
- 21“Vì hấn quan tâm gì đến gia-hộ của hấn sau khi hấn chết,
Khi số tháng của hấn bị cắt đứt?
- 22“Có ai có thể dạy *Đức* Chúa TRỜI sự hiểu biết,
Theo đó Ngài phán-xét những kẻ nơi cao?
- 23“Kẻ này chết trong khi hấn còn sức-lực trọn- vẹn,
Được an-nhàn trọn- vẹn và thỏa-mãn;
- 24“Hai sườn của hấn mỡ căng ra,
Và tủy xương của hấn thì ẩm ướt,
- 25“Trong khi kẻ khác chết với hồn cay-đắng,
Chẳng bao giờ ăn *bất cứ cái gì* ngon.
- 26“Cùng nhau chúng nằm xuống trong bụi-đất,
Và những con giòi bao-phủ chúng.
- 27“Này, tôi biết tư-tưởng của mấy ông
Và âm mưu mà các ông sẽ đối-xử bất công với tôi.
- 28“Vì các ông nói: ‘Đâu là nhà của người quý-phái,
Và đâu là cái lều, chỗ ở của các kẻ độc-ác?’
- 29“Há các ông chẳng từng hỏi các người bộ hành,
Và các ông không nhận ra các dấu-hiệu của họ sao?
- 30“Vì kẻ độc-ác bị để dành cho ngày tai-họa;
Chúng sẽ bị dẫn đến trong ngày thanh-nộ.

- 31“Ai sẽ tuyên-bổ đường-lối của hấn vào mặt hấn,
Và ai sẽ báo-ứng hấn vì điều hấn từng làm?
32“Trong khi hấn bị khiêng đến mộ,
Người ta sẽ canh-giữ hòm của hấn.
33“Những nắm đất của thung-lũng sẽ ngọt-ngào với hấn⁽¹⁾;
Hơn nữa, mọi người sẽ theo sau hấn,
Trong khi vô-số người đi trước hấn.
34“Rồi các ông sẽ an-ùi tôi vô-ích thế nào,
Vì những câu trả lời của mấy ông còn *đầy* sai trái?”

3. Vòng thảo-luận thứ ba (22.1-31.40)

Ê-li-pha buộc tội Gióp (22.1-22.20)

- 22**¹Đoạn Ê-li-pha người Thê-man trả lời và nói:
²“Một người mạnh có thể hữu-dụng cho Đức Chúa TRỜI chăng?
Hay một người khôn-ngoan *chỉ* hữu-ích cho chính hấn?
3“Có sự vui-thích gì cho Đấng Toàn-năng chẳng nếu ông là công-chính,
Hay ích-lợi gì nếu ông làm đường-lối ông hoàn-hảo?
4“Có phải vì ông kinh-sợ rằng Ngài quờ-trách ông,
Rằng Ngài quyết định phán-xét chống lại ông?
5“Há chẳng phải sự gian-ác của ông là lớn,
Và tội-lỗi của ông không có chỗ tận-cùng?
6“Vì ông từng lấy các của-cầm của anh em ông vô cớ,
Và lột quần-áo của những người trần-truồng.
7“Kẻ mệt-mỏi, ông chẳng từng cho nước để uống,
Và từ kẻ đói, ông đã rút lại bánh.
8“Nhưng trái đất thuộc về người mạnh-mẽ,
Và người danh-giá ở trong nó.
9“Ông từng đuổi các bà góa-bụa đi tay không,
Và cánh tay của những kẻ mồ-côi từng bị đập vỡ.
10“Bởi vậy các bão bao quanh ông,
Và sự kinh-khủng chợt đến làm ông khiếp-sợ.
11Hay sự tối-tăm, ngó hầu ông không thể thấy,
Và nhiều nước bao-phủ ông.
12“Há chẳng phải Đức Chúa TRỜI ở nơi cao của trời?
Cũng hãy nhìn các ngôi sao xa kia, chúng cao biết bao!
13“Còn ông thì nói: ‘Đức Chúa TRỜI biết gì?
Có thể Ngài phán-xét xuyên qua sự tối-tăm dày-đặc?
14“Những đám mây là chỗ để Ngài ẩn, để Ngài không thể thấy được;
Và Ngài bước đi trên vòng tròn của tầng trời.’
15“Ông há sẽ giữ theo lối xưa
Lối mà những người độc-ác từng đi,
16Những kẻ đã bị chop đi mắt trước thời của chúng,
Các nền của chúng đã bị con sông cuốn trôi sao?
17“Chúng nói với Đức Chúa TRỜI: ‘Xin rời khỏi chúng tôi!’
Và Đấng Toàn-năng làm cho chúng điều gì?
18“Vậy mà Ngài đã chất đầy nhà chúng với *các vật* tốt,
Nhưng mưu-chước của kẻ độc-ác thì xa khỏi tôi.
19“Người công-chính thấy *bền* vui-vẻ,
Còn người vô-tội thì nhạo-báng chúng,
20Nói: ‘Quả thật các kẻ địch chúng ta bị diệt,
Còn sự dư-dật của chúng, lửa vừa thiêu-hủy.’

Ê-li-pha khuyên Gióp hối-cải (22.21-22.30)

¹hay: sẽ êm-dịu bao-phủ hấn

- 21“Chịu nhường bây giờ và hãy hòa-thuận với Ngài;
Để điều tốt-lành sẽ đến với ông.
22“Hãy nhận lời dạy từ miệng của Ngài,
Và vững-lập các lời Ngài trong tâm ông.
23“Nếu ông trở lại cùng Đấng Toàn-năng, ông sẽ được phục-hồi;
Nếu ông dẹp bỏ sự không công-chính xa khỏi lều ông,
24Và để vàng của ông trong bụi-đất,
Và vàng Ô-phia ở giữa các hòn đá của những khe,
25Thì Đấng Toàn-năng sẽ là vàng của ông
Và là bạc chọn-lọc cho ông.
26“Vì lúc đó ông sẽ vui-thích nơi Đấng Toàn-năng,
Và ngưỡng mặt của ông lên hướng về Đức Chúa TRỜI.
27“Ông sẽ cầu-nguyện cùng Ngài, và Ngài sẽ nghe ông;
Ông sẽ trả xong các lời thệ-nguyện của mình.
28“Ông cũng sẽ truyền cho một điều, và nó sẽ được thiết-lập cho ông;
Và ánh-sáng sẽ sáng-chói trên đường-lối của ông.
29“Khi họ làm ông chán-nản, ông sẽ nói với sự tin chắc
Và người khiêm-nhường Ngài sẽ cứu.
30“Ngài sẽ giải-thoát kẻ không vô tội,
Và nó sẽ được giải-thoát qua sự thanh-sạch của các bàn tay ông.”

Gióp quả-quyết rằng ông vô-tội (23.1-23.17)

- 23**¹Lúc đó Gióp trả lời và nói:
²“Chính hôm nay sự phàn-nàn của tôi là sự nô-loạn;
Bàn tay Ngài vẫn nặng bất chấp sự rên-xiết của tôi.
3“Ôi! Ước gì tôi biết nơi tôi có thể tìm gặp Ngài,
Để tôi có thể đến chỗ ngồi của Ngài!
4“Tôi sẽ trình trường-hợp tôi trước mặt Ngài
Và đồ đầy miệng tôi với các lý-lẽ.
5“Tôi sẽ học những lời mà Ngài sẽ trả lời tôi,
Và linh hội điều Ngài sẽ phán với tôi.
6“Há Ngài sẽ tranh dành với tôi bằng sự vĩ-đại của quyền-năng của Ngài?
Không, chắc-chắn Ngài sẽ chú-ý đến tôi.
7“Ở đó người ngay-thắng sẽ lý-lẽ với Ngài;
Và tôi sẽ được giải-thoát mãi mãi khỏi vị Thảm-phán của tôi.
8“Kìa, tôi bước tới, song Ngài không ở đó,
Và bước lui, song tôi không thể nhận-biết Ngài;
9Khi Ngài hành-động ở phía tả, tôi không thể thấy Ngài;
Ngài quay về bên hữu, tôi cũng không thể thấy Ngài.
10“Nhưng Ngài biết đường-lối tôi chọn;
Khi Ngài thử tôi, tôi sẽ tiến tới như vàng.
11“Lâu nay chân tôi bám chặt theo lối đi của Ngài;
Lâu nay tôi giữ đường-lối của Ngài và chẳng quay qua một bên.
12“Lâu nay tôi chẳng hề lia-bỏ lệnh của các môi của Ngài;
Lâu nay tôi quý trọng các lời của miệng của Ngài hơn là thức-ăn cần-yếu của tôi.
13“Nhưng Ngài là độc-nhất và ai có thể xoay Ngài?
Và điều hèn Ngài ham muốn, *điều đó* Ngài làm.
14“Vì Ngài làm điều được định cho tôi,
Và nhiều sắc-lệnh như vậy ở với Ngài.
15“Bởi vậy tôi bị khiếp-đám ở sự hiện-diện của Ngài;
Khi tôi xem-xét, tôi kinh-khiếp về Ngài.
16“*Chính Đức* Chúa TRỜI vừa khiến tâm tôi bùn-rùn,

Gióp 23.17-26.13

Và Đấng Toàn-năng vừa làm cho tôi khiếp-đam,
17Nhưng sự tối-tâm không làm tôi im tiếng,
Bóng mờ sâu-thẳm bao-phủ tôi cũng không.

Gióp nói dường như Đức Chúa TRỜI ngó lơ điều sai-trái (24.1-24.25)

24¹“Cớ sao những thời không được Đấng Toàn-năng tích-trữ,
Và cớ sao những kẻ biết Ngài chẳng thấy các ngày của Ngài?

2“Có người đời các mốc ranh-giới;
Chúng đoạt và nuốt các bầy chiên.

3“Chúng lừa các con lừa của những kẻ mồ-côi đi;
Chúng bắt bò của bà góa làm của cầm.

4“Chúng xô người thiếu-thốn khỏi đường đi;
Kẻ nghèo trong xứ bị buộc phải cùng nhau ẩn mình.

5“Kìa, như những con lừa rừng trong vùng hoang-vu
Chúng đi kiếm thức ăn làm sinh hoạt của chúng,
Như tìm bánh cho con cái của chúng trong sa-mạc.

6“Chúng trâu góp cỏ khô trong cánh đồng,
Chúng mót vườn nho của kẻ độc-ác.

7“Chúng trải qua đêm trần-trường, không áo-quần,
Và không có gì che phủ chống con giá rét.

8“Chúng ướt-át vì các trận mưa núi,
Và chúng ôm đá vì muốn làm vật che thân.

9“Còn kẻ khác giật lấy trẻ mồ-côi khỏi cái vú,
Và nghịch đãi kẻ nghèo chúng lấy một của cầm.

10“Chúng khiến kẻ nghèo đi đây đó trần-trường không quần-áo,
Và chúng lấy các bó lúa từ kẻ đói đi.

11“Ở bên trong các vách tường, chúng sản-xuất dầu;
Chúng giấm các thùng ép rượu nho nhưng lại khát.

12“Từ thành-thị loài người rên-ri,
Và hồn những kẻ bị thương kêu la;
Nhưng Đức Chúa TRỜI không để ý đến sự đại-dột.

13“Lâu nay những kẻ kia ở với các kẻ nổi-loạn chống lại sự sáng;
Chúng không muốn biết các đường-lối của sự sáng,
Cũng không chịu ở trong các nẻo đường của sự sáng.

14“Kẻ giết người chỗi dậy lúc rạng đông;
Hắn giết kẻ nghèo và kẻ thiếu-thốn,
Và ban đêm hắn làm một kẻ trộm.

15“Và mắt của kẻ ngoại-tình chờ lúc chạng-vạng,
Nói: ‘Không có mắt nào sẽ thấy ta.’
Và hắn hóa-trang mặt của hắn.

16“Trong tối-tâm chúng đào lỗ vào trong các nhà,
Chúng tự ẩn mình vào ban ngày;
Chúng không biết ánh-sáng.

17“Vì đối với hắn buổi sáng cũng là một thứ như sự tăm-tối dậy-đặc,
Vì hắn quen với các sự kinh hoàng của bóng tối dày.

18“Chúng thì không đáng kể trên mặt nước;
Phần của chúng bị rửa-sả trên trái đất.
Chúng chẳng quay hướng về các vườn nho.

19“Hạn-hán và sức nóng thiêu hủy các khối nước tuyết,
Âm-phủ cũng làm vấy cho các kẻ lâu nay phạm tội.

20“Từ-cung sẽ quên hắn;
Con giòi ăn ngon cho đến khi hắn không còn được nhớ đến nữa.
Và sự gian-ác sẽ bị gãy đổ như một cái cây.

21“Hắn sai quấy với người đàn-bà hiếm muộn,
Và không làm gì tốt cho bà góa.

22“Nhưng Ngài kéo người dưng-cắm ra khỏi bằng quyền-năng của Ngài;
Ngài dâng cao, nhưng không ai có sự bảo-đảm về sinh-mạng.

23“Ngài cung-cấp an-ninh cho chúng, và chúng được chồng đỡ;
Mắt Ngài ở trên các đường-lối của chúng.

24“Chúng được nâng cao một chốc, rồi chúng đi mất;
Hơn nữa, chúng bị đem xuống thấp và bị gom lại như mọi thứ;
Thậm-chí chúng bị cắt đi như các ngọn gié lúa.

25“Bây giờ, nếu không phải như thế, ai có thể chứng-minh tôi là kẻ nói dối,
Và làm lời nói của tôi vô giá trị?”

Binh-đất nói loài người không có thể công-chính trước mặt Đức Chúa TRỜI (25.1-25.6)

25¹Đoạn Binh-đất người Su-a trả lời:
2“Quyền tể-trị và sự kinh sợ thuộc về Ngài.
Ngài thiết-lập sự bình-an ở các nơi cao của Ngài.

3“Quân-lính của Ngài có một con số chẳng?
Và có ai mà ánh sáng của Ngài lại chẳng soi?

4“Thế thì làm sao một người có thể là chính-đáng với Đức Chúa TRỜI?
Hay thế nào hắn—được sinh ra từ người nữ có thể được sạch?

5“Nếu ngay cả mặt trăng cũng không có sự sáng-chói
Và các ngôi sao không tinh-sạch trong mắt Ngài,

6Kém hơn biết bao, loài người, con giòi đống,
Và con trai loài người, con sâu đống!”

Gióp trách Binh-đất, tôn-trọng quyền-năng và sự khôn-giaoan của Đức Chúa TRỜI (26.1-26.14)

26¹Rồi Gióp đáp lời và nói:
2“Ông thật là một sự giúp-đỡ cho kẻ yếu-hèn!
Làm sao ông từng cứu cánh tay mà không có sức!

3“Lời khuyên gì ông từng cho kẻ không khôn-giaoan!
Sự thông-hiểu hữu-ích gì ông từng bày tỏ một cách dò-dào!

4“Cùng ai ông từng thốt ra lời?
Và hơi thở ai từng đi ra qua ông?

5“Các linh quá-cổ run-rẩy
Dưới các dòng nước và cư-dân của chúng.

6“Âm-phủ trần-trường trước mặt Ngài
Và chôn Hủy-diệt không che đậy gì.

7“Ngài căng phương bắc ra trên không-gian trống,
Và treo trái đất nơi không có gì.

8“Ngài gói các dòng nước trong các đám mây Ngài;
Và mây không vỡ tung dưới chúng.

9“Ngài bao-phủ mặt của trăng tròn,
Và trải mây của Ngài trên nó.

10“Ngài từng khắc một vòng tròn trên mặt các dòng nước,
Nơi ranh-giới của sự sáng và sự tối.

11“Các trụ của tầng trời run-rẩy,
Và sừng-sốt khi Ngài quở-trách.

12“Ngài làm biển lặng bằng quyền-năng của Ngài,
Và bởi sự hiểu-biết của Ngài, Ngài đập vỡ Ra-háp.

13“Bởi hơi thở của Ngài các tầng trời được làm đẹp;
Tay Ngài đã đâm lũng con rắn đang trốn thoát.

14“Kìa, đây là bờ mép của đường-lối Ngài;
Và một lời chúng ta nghe về Ngài thì yêu-ớt làm sao!
Nhưng tiếng sấm mạnh của Ngài, ai có thể hiểu?”

Gióp khẳng-định sự công-chính của mình (27.1-27.6)

27¹Rồi Gióp lại tiếp cuộc nghị-luận của mình và nói:
²“Nhuư Đức Chúa TRỜI sống, Đấng vừa lấy mất quyền của tôi,
Và Đấng Toàn-năng, Đấng mới làm cay-đắng hồn tôi,
³Vì chùng nào hơi thở còn ở trong tôi,
Và linh của Đức Chúa TRỜI còn ở trong các lỗ mũi tôi,
⁴Thì các môi tôi chắc-chắn sẽ chẳng nói một cách không công-chính,
Lưỡi tôi cũng sẽ không làm-bầm lời lừa-dối.
⁵Còn lâu tôi mới tuyên-bố các ông là đúng,
Cho đến khi tôi chết, tôi sẽ chẳng bỏ sự chính-trực của tôi ra khỏi tôi.
⁶Tôi giữ chặt sự công-chính tôi và sẽ chẳng để nó đi.
Tâm tôi chẳng trách bất cứ ngày nào trong các ngày của tôi.

Tình-trạng của kẻ vô thần (27.7-27.23)

⁷“Xin kẻ thù của tôi *giống* như kẻ ác.
Và đối-thù của tôi như kẻ bất-công.
⁸Vì hy-vọng của kẻ vô thần là gì khi hắn bị trừ khử,
Khi Đức Chúa TRỜI đòi hồn của hắn?
⁹Đức Chúa TRỜI sẽ nghe tiếng khóc của hắn,
Khi tai-họa giáng trên hắn chẳng?
¹⁰Phải chẳng hắn sẽ lấy làm vui-thích trong Đấng Toàn-năng,
Hắn sẽ luôn luôn cầu-khẩn với Đức Chúa TRỜI?
¹¹“Tôi sẽ chỉ dạy các ông trong tay⁽¹⁾ của Đức Chúa TRỜI;
Điều gì ở cùng Đấng Toàn-năng tôi sẽ chẳng giấu.
¹²Này, tất cả các ông từng thấy;
Thế thì, tại sao các ông nói điều hư-không?
¹³“Đây là phần chia của một người độc-ác từ Đức Chúa TRỜI,
Và của thừa-kế mà các bạo-chúa nhận từ Đấng Toàn-năng.
¹⁴“Đầu hắn có nhiều con trai, *nhưng* gươm dành cho chúng;
Và con cháu của hắn sẽ không được thỏa-mãn với bánh mì⁽²⁾.
¹⁵Những kẻ sống-sốt của hắn sẽ bị chôn vì dịch,
Và các bà góa của hắn sẽ không thể khóc.
¹⁶“Đầu hắn chất bạc lên như bụi-đất,
Và sắm-sửa quần-áo *nhiều* như đất sét;
¹⁷Hắn có thể sắm-sửa nó, nhưng người công-chính sẽ mặc nó,
Và các kẻ vô-tội sẽ phân-chia bạc ấy.
¹⁸“Hắn xây nhà hắn như ở nhện,
Hay như cái chồi kẻ canh-gác làm.
¹⁹“Hắn nằm xuống giàu-có, nhưng sẽ chẳng bao giờ được gom lại;
Hắn mở mắt của hắn ra, nó chẳng còn nữa.
²⁰“Các sự khủng-khiếp áp-đảo hắn giống như con lựu;

Giông-tổ cướp hắn đi mắt trong đêm.
²¹“Gió đông thổi hắn đi, hắn bèn mất tiêu,
Vì nó xoáy bứt hắn đi khỏi chỗ của hắn.
²²“Vì nó sẽ ném mạnh vào hắn mà không buông-tha;
Chắc-chắn hắn sẽ chạy trốn khỏi sức mạnh của nó.
²³“*Người ta* sẽ vỗ tay vào mặt hắn,
Và sẽ huýt sáo *đuôi* hắn đi khỏi chỗ của hắn.

Gióp nói về của báu của trái đất (28.1-28.11)

28¹“Chắc-chắn có một mỏ bạc,
Và một nơi ở đó họ luyện vàng.
²“Sắt được lấy ra từ bụi-đất,
Và từ đá, đồng bị nung chảy.
³“*Loài người* chăm-dứt sự tối-tăm,
Và tới biên giới xa nhất người lục lợi
Tàng đá ấy trong bóng lờ mờ và sâu.
⁴“Người đục một đường hầm xa khỏi nơi cư-trú,
Nơi bị bàn chân bỏ quên,
Chúng treo và đu-đưa xa khỏi người ta.
⁵“Trái đất, từ nó ra lương-thực,
Và bên dưới nó bị lật lên như lửa.
⁶“Các tảng đá của nó là nguồn đá ngọc-bích,
Và bụi-đất của nó *chứa* vàng.
⁷“Lối ấy chẳng một con chim săn thịt nào biết,
Mắt chim ưng cũng chẳng tìm ra nó.
⁸“Các thú vật kiêu-hãnh⁽³⁾ chẳng từng giẫm trên nó,
Sư-từ hung-hăng cũng không từng đi qua trên nó
⁹“Người đặt tay của mình trên đá lửa;
Người lật đổ các núi tại nền.
¹⁰“Người khoét ra các kênh xuyên qua đá;
Và mắt của hắn thấy bất cứ một cái gì quý báu.
¹¹“Người chặn các dòng suối không cho chảy;
Và cái gì được giấu, người đem ra ánh-sáng.

Gióp nói rằng chỉ một mình Đức Chúa TRỜI có sự khôn-ngoan để giải-quyết các việc (28.12-28.28)

¹²“Nhưng sự khôn-ngoan có thể được tìm ra ở đâu?
Và ở đâu là nơi có sự hiểu-biết?
¹³“Loài người không biết giá-trị của nó,
Nó cũng không được tìm ra trong đất của kẻ sống.
¹⁴“Vực sâu nói: ‘Nó không ở trong ta’;
Và biển nói: ‘Nó không ở cùng ta.’
¹⁵“Vàng ròng không có thể được dùng để đổi lấy nó,
Cũng không thể cân bạc làm giá mua nó.
¹⁶“Nó không thể được định giá bằng vàng Ô-phia,
Bằng ngọc hồng mã-nã quý, hay ngọc bích.
¹⁷“Vàng hay pha-lê không thể bằng nó,
Nó cũng không thể được đổi để lấy các đồ vật bằng vàng ròng.
¹⁸“San-hô và pha-lê thì không cần nói đến;
Và đạt được khôn-ngoan trỗi hơn có được ngọc trai.
¹⁹“Tô-pa của Ê-thi-ô-bi không thể bằng nó,
Nó không thể được định-giá bằng vàng ròng.
²⁰“Thế thì sự khôn-ngoan đến từ đâu?
Và ở đâu là nơi có sự hiểu-biết?
²¹“Nhuư vậy, nó bị giấu khỏi mắt của tất cả vật sống,
Và bị che khuất khỏi chim chóc của bầu trời.
²²“Chôn Hủy-diệt và Sự Chết nói:

¹nghĩa là: trong quyền năng

²hay: sẽ không có đủ bánh để ăn

³nguyên ngữ: Những con trai kiêu-hãnh

Gióp 28.23-30.18

‘Bằng tai của chúng tôi, chúng tôi có nghe một phúc-trình về nó.’

- 23“*Đức* Chúa TRỜI hiểu-biết đường-lối nó;
Và Ngài biết chỗ của nó.
24“Vì Ngài nhìn thấu tận các đầu-cùng của trái đất,
Mà thấy mọi vật dưới các tầng trời.
25“Khi Ngài đã định sức nặng cho gió,
Và đã đo các khối nước,
26Khi Ngài đã định một giới-hạn cho mưa,
Và một lối đi cho sét,
27Lúc đó Ngài đã thấy nó và công-bố nó;
Ngài đã lập nó và cũng đã tìm tòi ra nó.
28“Với loài người, Ngài phán: ‘Này, sự kính-sợ Chúa, đó là sự khôn-ngao;
Tránh khỏi điều xấu là sự hiểu-biết.’ ”

Quá-khứ của Gióp đã là vinh-quang (29.1-29.25)

- 29**¹Và Gióp lại tiếp-tục bài giảng của mình mà nói:
²“Ôi! Ước gì tôi được như trong các tháng đã qua,
Như trong các ngày khi *Đức* Chúa TRỜI đã gìn-giữ tôi;
³Khi đèn của Ngài soi trên đầu tôi,
Và nhờ ánh-sáng của Ngài tôi đi xuyên qua sự tối-tăm;
⁴Khi tôi ở trong thời-kỳ sung-sức nhất của những ngày của tôi,
Khi lời khuyên của *Đức* Chúa TRỜI ở trên lều tôi;
⁵Khi Đấng Toàn-năng đã vẫn còn ở với tôi,
Và những đứ con của tôi đã ở quanh tôi;
⁶Khi các bước đi của tôi được đắm bọ,
Và đá đã phun ra cho tôi các suối dầu!
⁷Khi tôi đi ra đến cổng thành,
Khi tôi lập chỗ ngồi của tôi trong quảng-trường;
⁸Các người trai trẻ thấy tôi bèn ân mình,
Và các ông già bèn chỗi dậy và đứng.
⁹Các ông hoàng ngưng nói,
Và lấy tay bịt miệng của họ;
¹⁰Tiếng nói của các người quý phái bị giấu,
Và lưỡi của họ dính nóc họng của họ.
¹¹Vì khi lỗ tai nghe, nó gọi tôi là có phước;
Và khi con mắt thấy, nó làm chứng về tôi,
¹²Bởi vì tôi đã giải-phóng kẻ nghèo kêu xin giúp-đỡ,
Kẻ mồ-côi đã không có người giúp-đỡ.
¹³Sự chúc phước của người gần chết đến trên tôi,
Và tôi đã làm cho tâm người góa-bụa ca-hát vì vui-mừng.
¹⁴Tôi mặc lấy sự công-chính, nó bao phủ tôi;
Sự công-bình của tôi giống như cái áo dài và cái mũ.
¹⁵Tôi đã là mắt cho kẻ mù,
Và là bàn chân cho kẻ què.
¹⁶Tôi đã là cha cho kẻ thiếu-khôn,
Và tôi đã điều-tra trường-hợp mà tôi đã chẳng biết.
¹⁷Tôi đã làm gãy hàm kẻ ác,
Và đã rút môi khỏi răng của nó.
¹⁸Lúc đó tôi đã nói: ‘Ta sẽ chết trong tổ của ta,
Và ta sẽ nhân lên các ngày ta như cát.
¹⁹Rễ ta trải ra tới các vùng nước,
Và sương đọng suốt đêm trên cành của ta.
²⁰Sự vinh-quang của ta *luôn* mới với ta,
Và cây cung của ta được làm mới lại trong tay của ta.’

21“Họ đã lắng nghe và chờ đợi tôi,

- Giữ im-lặng *nghe* lời khuyên của tôi.
22“Sau các lời của tôi, họ đã chẳng nói lần nữa,
Lời nói của tôi đã nhỏ từng giọt trên họ.
23“Và họ đã trông-đợi tôi như trông-đợi mưa,
Và đã mở miệng của họ như chờ mưa xuân.
24“Tôi đã mim cười với họ, khi họ không tin,
Và sự tươi sáng của mặt tôi họ đã chẳng ủ dột.
25“Tôi đã chọn một đường-lối cho họ và đã ngồi làm trường,
Và đã ở như vua ở giữa quân-lính,
Như một người đã an-ủi những kẻ khóc-thương.

Tình-trạng hiện-tại của Gióp là nhục nhã (30.1-30.31)

- 30**¹Nhưng bây giờ, những kẻ trẻ hơn tôi đó nhạo-báng tôi,
Cha của chúng, tôi đã không thêm để chung với chó trong bầy tôi.
²Thật ra, sức mạnh của tay chúng *đã tốt* gì cho tôi?
Sự cường-tráng đã tiêu tán khỏi chúng.
³Vì thiếu-thốn và đói, chúng hốc-hác,
Là những kẻ gặm nhấm đất khô ban đêm trong vùng bỏ hoang và tàn-phá,
⁴Những kẻ nhổ rau sam biển bên các bụi cây,
Và thức-ăn của chúng là rễ bụi cây làm chổi.
⁵Chúng bị đuổi ra khỏi cộng-đồng;
Người ta la lớn chống chúng như kẻ trộm,
⁶Đến nỗi chúng ở trong các thung-lũng kinh-khiếp,
Trong các hang của trái đất và của các tầng đá.
⁷Ở giữa các bụi cây, chúng kêu-gào;
Dưới các cây tầm-ma⁽¹⁾ chúng quay quần lại với nhau.
⁸Những con trai của các kẻ ngu-dại, ngay cả các con trai chẳng có tên,
Chúng đã bị đánh bằng roi đuổi ra khỏi xứ.
⁹Và bây giờ, tôi vừa trở nên lời mắng-nhiếc của chúng,
Thậm-chí tôi vừa trở nên một nạn-ngữ cho chúng⁽²⁾.
¹⁰Chúng ghê-tởm tôi và tránh xa khỏi tôi,
Và chúng chẳng cần nhện khạc nhổ vào mặt tôi.
¹¹Vì Ngài mới buông dây cung của Ngài và đã làm khổ tôi,
Chúng vừa vút bỏ cương ngựa trước mặt tôi.
¹²Bên tay hữu lữ con của chúng chỗi dậy;
Chúng đẩy các chân tôi qua một bên và đập lên những con đường hủy-hoại của chúng chống lại tôi.
¹³Chúng làm suy-sụp lối đi của tôi,
Chúng có lợi từ sự hủy-hoại của tôi,
Chẳng một ai ngăn-cản chúng.
¹⁴Như *qua* một lỗ hồng rộng, chúng đến,
Dưới giông-tổ chúng cuốn lên.
¹⁵Các sự khủng-khiếp quay chống lại tôi,
Chúng đuổi theo hồn tôi như gió,
Và sự phồn-vinh tôi vừa qua đi như một đám mây.
¹⁶Và bây giờ, hồn tôi bị đổ ra bên trong tôi;
Các ngày khổ-đau vừa bắt hãm tôi.
¹⁷Ban đêm nó đâm thủng các xương tôi bên trong tôi;
Và các cơn đau gặm nhấm của tôi không chịu nghỉ.
¹⁸Vì một lực lớn quân-áo tôi bị méo-mó;
Nó buộc tôi lại tại nơi cổ áo dài của tôi.

¹cây tầm-ma: sờ vào lá thì tay bị sát đỏ lên
²hay: đã trở nên đề-tài để chuyện-trò của họ

- 19“Ngài vừa ném tôi trong bùn,
Và tôi vừa trở thành như bụi và tro.
20“Con kêu-gào cùng Chúa xin sự giúp-đỡ, nhưng Chúa không trả lời con;
Con đứng dậy, và Chúa *chỉ* chăm để chống con.
21“Chúa mới trở thành ác nghiệt với con;
Với sức mạnh của bàn tay Chúa, Chúa hành-hạ con.
22“Chúa nâng con lên cánh gió và khiến con lướt đi;
Và Chúa làm con tan-rã trong một trận bão.
23“Vì con biết Chúa sẽ đưa con tới sự chết
Và đến nhà hội-họp cho mọi người sống.’
24“Tuy nhiên, há chẳng phải một người trong đồng đồ-nát vươn ra tay của hắn,
Hay trong tai-họa của hắn bởi vậy kêu-gào giúp-đỡ?
25“Há tôi chẳng từng khóc cho người có đời sống khó-khăn?
Há hồn tôi đã chẳng buồn-khổ vì kẻ thiếu-thốn?
26“Khi tôi mong điều tốt, điều xấu đã đến;
Khi tôi chờ sự sáng, sự tối-tăm đã đến.
27“Nội tạng của tôi đang sôi-sục, và không thể thuyên giảm;
Các ngày khổ-đau cứ dương-đầu tôi.
28“Tôi khóc thương mà không được an-ùi;
Tôi đứng dậy trong hội-chúng và kêu-gào giúp-đỡ.
29“Tôi vừa trở thành anh em của những con chó rừng,
Và bầu-bạn của những con đà-điều.
30“Da của tôi trở thành đen trên tôi,
Và xương cốt của tôi bị đốt cháy trong cơn sốt.
31“Bởi vậy hạch cảm của tôi đổi thành sự thương tiếc,
Và ông sáo của tôi thành tiếng của những kẻ khóc-lóc.

Gióp nói về tính thanh-liêm của mình (31.1-31.40)

- 31**¹“Tôi có lập một giao-ước với các con mắt của tôi;
Thì làm sao tôi đã có thể nhìn chăm vào một trinh-nữ?
2“Và cái gì là phần chia của Đức Chúa TRỜI từ trên cao
Hay là của thừa-kế của Đấng Toàn-năng từ nơi cao?
3“Áy há không phải là hoạn-nạn cho kẻ bất-chính,
Và thâm-họa cho những kẻ làm điều ác sao?
4“Ngài chẳng thấy các đường-lối của tôi,
Và con số của tất cả những bước đi của tôi sao?
5“Nếu tôi từng bước đi với sự dối-trá,
Và chân tôi đã vội-vã theo sau sự lừa-dối,
6Thì xin Ngài cân tôi với cái cân đúng,
Và xin Đức Chúa TRỜI biết tính thanh-liêm của tôi.
7“Nếu bước chân tôi chệch đường lâu nay,
Hay tâm tôi bước theo sau đôi mắt tôi lâu nay,
Hay nếu một vết gì dính vào các tay tôi lâu nay,
8Thì xin cho tôi gieo và kẻ khác ăn,
Và xin các vụ mùa của tôi bị búng gốc.
9“Nếu tim tôi từng bị một người đàn-bà quyến-dụ,
Hay tôi từng rình-rập nơi ô cửa của lán-giếng tôi,
10Thì nguyện vợ của tôi xay cối cho một người khác,
Và để các kẻ khác quý xuống lên trên nàng.
11“Vì đó sẽ là một tội ác dâm-dăng;
Hơn nữa, nó sẽ là một tội đáng bị phạt bởi các quan-án.
12“Vì nó sẽ là lừa thiêu-đốt đến tận chốn Hủy-diệt,
Và sẽ búng gốc mọi sự tăng thêm của tôi.

- 13“Nếu tôi đã khinh-dê lời thỉnh cầu của những nô-lệ nam hay nữ của tôi
Khi chúng nộp lời than-phiền về tôi,
14Thì điều gì tôi đã có thể làm khi Đức Chúa TRỜI chỗi dậy,
Và khi Ngài bảo tôi giải-thích, thì điều gì tôi sẽ trả lời Ngài?
15“Há Ngài, Đấng đã tạo-thành tôi trong tử-cung, đã chẳng tạo-thành nó,
Và cùng một Đấng nặn chúng tôi trong tử-cung hay sao?
16“Nếu tôi đã không thoả mãn sự mong-muốn của kẻ nghèo,
Hay đã làm hao-mòn đôi mắt của người góa-bụa,
17Hay đã ăn miếng ăn của tôi một mình,
Mà kẻ mồ-côi đã chẳng ăn từ nó
18(Nhưng từ thuở thiếu-niên của tôi, nó đã lớn lên với tôi như với một người cha,
Và từ tuổi thơ-ấu tôi đã hướng-dẫn cô),
19Nếu tôi từng thấy bất cứ ai chết vì thiếu quần-áo,
Hay kẻ thiếu-thốn chẳng có gì che thân,
20Nếu thất lưng của nó chẳng từng cảm ơn tôi,
Và nếu nó chẳng từng được sưởi ấm với bộ lông của bầy chiên tôi,
21Nếu tôi từng gờ tay tôi lên chống kẻ mồ-côi,
Bởi vì tôi đã thấy có sự chống-đỡ cho tôi trong công thành,
22Thì xin cho vai tôi rút ra khỏi hốc,
Và cánh tay tôi bị rút ra nơi khuỷu tay.
23“Vì tai-họa từ Đức Chúa TRỜI là một sự kinh-khùng cho tôi,
Và vì sự uy-nghi của Ngài, tôi không thể làm gì.
24“Nếu tôi từng để lòng tin-cậy của tôi nơi vàng,
Và đã gọi vàng ròng sự trông-cậy của tôi,
25Nếu tôi từng há-hê vì tài-sản của tôi lớn,
Và bởi vì tay của tôi đã gom được quá nhiều;
26Nếu tôi từng nhìn mặt trời khi nó chiếu sáng,
Hay mặt trăng lên trong sự rực-rỡ,
27Và tâm tôi đã bị cám-dỗ một cách bí-mật,
Và bàn tay của tôi hôn miệng của tôi,
28Đó cũng đã là một cái tội cần các quan-án,
Vì tôi hẳn đã từ-chối Đức Chúa TRỜI trên cao.
29“Há tôi từng vui vì kẻ thù của tôi bị tiêu diệt,
Hay tự nâng tôi lên khi điều xấu-xa giáng trên nó?
30“Và, tôi chẳng từng giao nóc họng của tôi cho tội lỗi
Bằng cách đòi sinh-mạng của nó trong lời rủa-sả.
31“Há những ông trong lều của tôi chẳng từng nói:
‘Ai có thể tìm ra một người chẳng từng thỏa-mãn với thịt thà của mình’?
32“Người nước ngoài chẳng từng nghỉ đêm ở ngoài đường,
Vì tôi từng mở các cửa của tôi cho lũ-khách.
33“Há tôi từng che giấu vi-phạm của tôi như A-đam,
Bằng cách giấu tội của tôi trong ngực của tôi,
34Bởi vì tôi đã sợ đám rất đông,
Và sự khinh-rẻ của các gia-đình đã làm tôi kinh-khiếp,
Và đã giữ im-lặng và đã chẳng ra ngoài khỏi các cửa?
35“Ôi! Chớ gì tôi đã có kẻ nghe tôi!
Này, đây là chữ ký của tôi;
Xin Đấng Toàn-năng trả lời tôi!

- Và bàn cáo-trạng mà kẻ cừu-địch tôi có viết,
 36Chắc-chắn tôi sẽ mang nó trên vai tôi;
 Tôi hẳn đã cột nó vào tôi như một vương-miện.
 37“Tôi hẳn đã tuyên-bố cùng Ngài con số các bước đi của
 tôi;
 Như một hoàng-tử tôi hẳn đã muốn đến gần Ngài.
 38“Nếu đất của tôi kêu-gào chống lại tôi,
 Và các luống cày của nó khóc với nhau;
 39Nếu lâu nay tôi ăn sản-vật của nó không trả tiền,
 Hay gây cho hồn của các ông chủ của nó hư mất,
 40Thì xin để các bụi cây gai mọc lên thay vì lúa mì,
 Và cỏ thối thay vì lúa mạch.”
 Các lời nói của Gióp bèn dứt.

C. MỘT THANH-NAM ĐÁP LỜI (32.1-37.24)

Ê-li-hu giận dữ xuất-hiện (32.1-32.5)

32¹Đoạn 3 người này hết trả lời Gióp, bởi vì ông là công-chính theo mắt của ông. ²Nhưng cơn giận của Ê-li-hu con trai Ba-ra-kê-ên người Bu-xi, thuộc gia-đình Ram phùng cháy; chống lại Gióp cơn giận anh cháy phùng, bởi vì ông xưng công-chính cho ông trước mặt Đức Chúa TRỜI. ³Và cơn giận của anh cũng phùng cháy chống lại 3 bạn của mình bởi vì họ đã chẳng tìm được một câu trả lời nào cả, vậy mà đã kết-án Gióp. ⁴Bấy giờ Ê-li-hu đã chờ-đợi trong khi họ đang nói với Gióp bởi vì họ đều lớn tuổi hơn mình nhiều. ⁵Khi Ê-li-hu thấy đã chẳng có một câu trả lời nào trong miệng 3 ông ấy thì cơn giận của anh phùng cháy.

Sự khôn-ngoa không đến từ tuổi (32.6-32.10)

- 6Vì vậy Ê-li-hu con trai Ba-ra-kê-ên người Bu-xi trả lời và nói:
 “Tôi trẻ về số năm, còn quý ông thì lớn;
 Bởi vậy tôi đã nhát và sợ nói cho quý ông biết kiến-thức của tôi.
 7“Tôi đã nói các ngày nên nói,
 Và những năm nên dạy sự khôn-ngoa.
 8“Nhưng có một linh trong một người,
 Và hơi thở của Đấng Toàn-năng cho họ sự hiểu-biết.
 9“Có nhiều năm có thể không là khôn,
 Cũng có thể các trưởng-lão chẳng hiểu-biết sự công-bình.
 10“Vì vậy tôi nói: ‘Xin lắng nghe tôi,
 Tôi cũng sẽ nói cho biết kiến-thức tôi.’

Ê-li-hu trách những người “an-ủi” (32.11-32.22)

- 11“Kìa, tôi đã đợi các lời của quý ông,
 Tôi đã lắng nghe lập-luận của quý ông,
 Trong khi quý ông tìm cho ra các lời.
 12Thậm chí tôi chăm-chi nghe quý ông,
 Nay, đã chẳng có một người nào bắt-bè được Gióp,
 Chẳng có một ai trong quý ông đã đáp lại những lời của ông ta.
 13Xin đừng nói:
 ‘Chúng tôi vừa tìm được khôn-ngoa;
 Đức Chúa TRỜI sẽ đánh ông ta tan-tác, chớ không phải loài người.’
 14Vì ông ta chẳng sắp đặt các lời của ông ta chống tôi;

Tôi cũng sẽ chẳng đáp lời ông ta bằng các lời¹⁾ của quý ông.

- 15“Họ bị choáng-váng, họ không trả lời nữa;
 Lời nói thôi còn hiệu nghiệm với họ.
 16“Há tôi phải chờ, bởi vì họ không nói,
 Bởi vì họ đứng mà không trả lời nữa, hay sao?
 17“Tôi cũng sẽ đáp lại phản chia-sẻ của tôi,
 Tôi cũng sẽ cho biết ý-kiến của tôi.
 18“Vì tôi có đầy những lời;
 Linh ở bên trong tôi ép-buộc tôi.
 19“Này, bụng tôi như rượu nho chưa khui,
 Như các bầu rượu da mới, nó sắp vỡ tung.
 20“Xin cho tôi nói để tôi được khuây-khỏa;
 Xin cho tôi mở đôi môi của tôi ra và đáp lời.
 21“Xin cho tôi bây giờ chẳng tư-vị bất cứ ai;
 Chẳng dua-nịnh bất kỳ một người nào.
 22“Vì tôi không biết dua-nịnh như thế nào,
 Sợ rằng Đấng Tạo-hóa của tôi sẽ sớm cắt tôi đi.

Ê-li-hu nói về lập-luận của Gióp (33.1-33.9)

33¹“Nhưng bây giờ, hỡi Gióp, xin vui lòng nghe lời nói của tôi,
 Và lắng nghe mọi lời của tôi.

- 2“Này, bây giờ, tôi mở miệng của tôi,
 Lưỡi của tôi trong nóc họng của tôi nói.
 3“Những lời của tôi là từ sự chính-trực của tâm tôi;
 Và đôi môi của tôi nói ra kiến-thức một cách thành-thật.
 4“Linh của Đức Chúa TRỜI đã tạo tôi,
 Và hơi thở của Đấng Toàn-năng cho tôi sự sống.
 5“Nếu có thể xin ông bắt bẻ tôi;
 Xin ông bố-trí ông trước mặt tôi, lấy vị thế của ông.
 6“Này, tôi thuộc về Đức Chúa TRỜI như ông;
 Tôi cũng từng được tạo-thành từ đất sét.
 7“Này, đừng để sợ-hãi về tôi làm ông kinh-khiếp,
 Cũng đừng để áp-lực của tôi đè ông nặng-nề.
 8“Chắc-chắn lâu nay ông nói trong khi tôi nghe,
 Và tôi có nghe tiếng của các lời của ông;
 9“Tôi thuần-bạch, không có một vi-phạm nào cả;
 Tôi vô-tội và không có một lỗi nào trong tôi.
 10“Kìa, Ngài tìm các cơ chống lại tôi;
 Ngài kẻ tôi như kẻ thù của Ngài.
 11“Ngài cùm các bàn chân tôi lại;
 Ngài theo dõi tất cả các lối đi của tôi.’
 12“Này, xin cho tôi trả lời ông: ông không đứng trong điều này,
 Vì Đức Chúa TRỜI lớn hơn loài người.
 13“Tại sao ông than-phiền Ngài,
 Rằng Ngài chẳng tường-thuật lại mọi việc làm của Ngài?
 14“Quả thật Đức Chúa TRỜI phán một lần,
 Hay hai lần, nhưng không một người nào để ý đến.
 15“Trong chiêm-bao, một sự hiện-thấy trong đêm,
 Khi giấc ngủ ngon-lành giáng trên loài người,
 Trong khi họ ngủ yên trên giường của họ,
 16Lúc đó, Ngài mở các lỗ tai của loài người,
 Và niêm-phong lời giáo-huấn,
 17Để Ngài có thể xoay người khỏi cách cư-xử của hắn,

¹hay: những lý-lẽ của quý ông

- Và giữ loài người khỏi kiêu-ngạo;
 18 Ngài kéo hồn của hân khỏi huyết,
 Và sinh-mạng của hân khỏi đi vào trong Âm-phủ.
- 19 “Loài người cũng bị sửa-phạt với sự đau-đớn trên giường của mình,
 Với sự than-phiên không dứt trong xương của hân;
 20 Ngõ hầu sinh-mạng của hân ghê-tởm bánh,
 Và hồn của hân *ghê-tởm* thức-ăn ưa-thích nhất.
 21 “Xác-thịt của hân tan-biến không thấy nữa,
 Và xương xóc của hân đã chẳng bị lộ *nay* loài ra.
 22 “Lúc đó hồn của hân kéo đến gần cái huyết,
 Và sinh-mạng của hân *xích lại* các kẻ mang sự chết.
- 23 “Nếu có một thiên-sứ *làm* đáng trung-gian cho hân,
 Một trong một ngàn,
 Đề nhắc-nhớ một người điều gì là đúng cho hân,
 24 Thì hãy đề người đó nhân-từ với hân, nói:
 ‘Xin giải-cứu hân *đừng để hân* xuống cái huyết,
 Ta vừa tìm được một sự cứu-chuộc’;
 25 Đề xác thịt trở nên tươi tắn hơn thời thiếu-niên,
 Đề hân trở lại các ngày cường-tráng trẻ-trung của hân;
 26 Lúc đó, hân sẽ cầu-nguyện cùng Đức Chúa TRỜI, và
 Ngài sẽ chấp-nhận hân,
 Đề hân có thể thấy mặt Ngài với sự vui-vẻ,
 Và Ngài có thể hồi-phục sự công-chính của Ngài cho loài người.
- 27 “Hân sẽ hát cho người ta nghe, và nói:
 ‘Ta vừa phạm tội và đã làm bại hoại điều đúng,
 Và đó là không thích-hợp cho ta.
 28 “Ngài vừa chuộc hồn của ta không cho xuống huyết,
 Và sinh-mạng của ta sẽ thấy sự sáng.’
- 29 “Này, Đức Chúa TRỜI làm tất cả các điều này hai lần,
 ba lần với người ta,
 30 Đề đem hồn của hân trở lại từ cái huyết,
 Ngõ hầu hân được sáng tỏ với sự sáng của sự sống.
 31 “Xin chú ý, hỡi Gióp, xin lắng nghe tôi;
 Xin làm thính và xin để tôi nói.
 32 “*Đoạn* nếu ông có bất cứ cái gì để nói, xin trả lời tôi;
 Xin nói vì tôi muốn xưng công-chính cho ông.
 33 “Nếu không, xin lắng nghe tôi;
 Xin làm thính, tôi sẽ dạy ông sự khôn-ngoan.

Ê-li-hu nói về loại lý-luận của Gióp (34.1-34.9)

- 34** 1 Rời Ê-li-hu nói tiếp:
 2 “Xin nghe các lời của tôi, các ông những kẻ khôn-ngoan,
 Xin lắng nghe tôi, quý vị là các người biết.
 3 “Vì lỗi tai thừ các lời nói,
 Như nóc họng ném thức-ăn.
 4 “Chúng ta hãy chọn cho mình điều đúng;
 Chúng ta hãy nhận-biết trong chúng ta điều tốt-lành.
 5 “Vì Gióp vừa nói: ‘Tôi công-chính,
 Song Đức Chúa TRỜI đã lấy đi quyền của tôi;
 6 Tôi phải nói dối về quyền của tôi ư?
 Thương-tích tôi không có thể chữa lành được, *dẫu* tôi không có sự vi-phạm nào.’
 7 “Người gì giống như Gióp,
 Uông hết sự chế-nhạo như nước,
 8 Kết-bạn với những kẻ làm tội-ác,
 Và bước đi với những người gian-ác?

- 9 “Vì ông ta đã nói: ‘Chẳng ích gì cho một người;
 Khi Đức Chúa TRỜI vừa ý với hân.’

Đức Chúa TRỜI không thể bắt công (34.10-34.30)

- 10 “Bởi vậy, xin nghe tôi, quý vị những người hiểu biết.
 Không khi nào Đức Chúa TRỜI làm ác,
 Đấng Toàn-năng không bao-giờ làm sai.
 11 “Vì Ngài trả một người tùy việc làm của người ấy,
 Và khiến một người tìm được nó theo lối của hân.
 12 “Chắc-chắn Đức Chúa TRỜI sẽ chẳng hành-động một cách độc-ác,
 Và Đấng Toàn-năng sẽ chẳng làm đòi-bại công-lý.
 13 “Ai đã giao cho Ngài quyền trên trái đất?
 Và ai đã đặt trên Ngài toàn-thể vũ-trụ?
 14 “Nếu Ngài phải quyết-định làm như thế,
 Nếu Ngài phải thu lại cho chính Ngài linh của Ngài và hơi thở của Ngài,
 15 Thì mọi xác-thịt đều sẽ cùng nhau diệt-vong,
 Và loài người phải trở về bụi-đất.
- 16 “Nhưng nếu ông có sự hiểu-biết, xin nghe điều này;
 Xin lắng nghe tiếng của những lời của tôi.
 17 “Có phải một người ghét công-lý sẽ cai-trị sao?
 Và có phải ông sẽ lên án một Đấng phi-thường công-chính,
 18 Là Đấng nói với một ông vua: ‘Kẻ không ra gì,’
 Với các người quý-tộc: ‘Những kẻ độc-ác’;
 19 Đấng chẳng tư-vị những ông hoàng,
 Cũng chẳng trọng kẻ giàu hơn người nghèo,
 Vì tất cả họ đều là việc làm của các tay Ngài?
 20 “Trong chốc-lát chúng chết, và vào nửa đêm
 Người ta bị làm cho run rẩy và qua đời,
 Và kẻ mạnh bị cắt đi, không *bơi* bàn tay.
- 21 “Vì mắt của Ngài ở trên đường-lối của một người,
 Ngài thấy tất cả các bước đi của hân.
 22 “Chẳng có một nơi tối-tăm nào hay bóng sâu nào
 Những kẻ làm tội-lỗi có thể ẩn mình được.
 23 “Vì Ngài chẳng *cần* xem-xét một người xa hơn nữa,
 Đề hân phải đi trước mặt Đức Chúa TRỜI trong sự phán-xét.
 24 “Ngài bẻ gãy thành từng mảnh những kẻ mạnh-mẽ mà không cần hỏi,
 Và lập những kẻ khác vào chỗ của chúng.
 25 “Bởi vậy Ngài biết các việc làm của chúng,
 Và Ngài lật đổ chúng vào ban đêm,
 Chúng đều bị đè bẹp.
 26 “Ngài đánh chúng như những kẻ ác
 Nơi chỗ công-cộng,
 27 Bởi vì chúng đã bỏ không chịu theo Ngài,
 Và đã không xem bất cứ một đường-lối nào của Ngài ra gì;
 28 Đến nỗi chúng khiến tiếng kêu la của kẻ nghèo thấu đến Ngài,
 Và Ngài nghe được tiếng kêu-la của kẻ khổ-đau—
 29 Khi Ngài giữ im-lặng, thì ai có thể kết án?
 Và khi Ngài giấu mặt Ngài, thì ai có thể nhìn Ngài,
 Nghĩa là cả quốc-gia lẫn loài người? —
 30 Ngõ hầu các kẻ vô thần không được cai-trị,
 Không được là cạm bẫy cho dân-chúng.

Loài người phải từ-bỏ sự kiêu-ngạo (34.31-34.37)

- 31“Vì có ai đã từng nói với Đức Chúa TRỜI:
‘Con vừa chịu *trừng-phạt*;
Con sẽ không vi-phạm nữa;
32Xin Chúa dạy con điều con không thấy;
Nếu con có phạm tội,
Con sẽ không làm nữa?’
33“Có phải Ngài sẽ đền-đáp theo điều-khoản của ông, bởi
vì ông bác-bỏ nó?
Vì ông phải chọn, chớ không phải tôi;
Bởi vậy, xin tuyên-bố điều ông biết.
34“Những người hiểu-biết sẽ nói với tôi,
Và người khôn-ngao nghe tôi:
35“Gióp nói không có kiến-thức,
Và các lời của ông ta khôn-ngao.
36“Gióp phải bị thử cho đến cuối cùng,
Bởi vì ông ta trả lời như những người độc-ác.
37“Vì ông ta thêm sự nổi-loạn vào tội ông ta;
Ông ta vỗ tay của ông ở giữa chúng ta,
Và nhân thêm các lời của ông chống Đức Chúa TRỜI.’ ”

Loài người không phải là Đức Chúa TRỜI; Ê-li-hu gay-gắt quở-trách Gióp (35.1-35.16)

- 35¹Đoạn Ê-li-hu nói tiếp:
2“Ông có nghĩ đây là thuận công-lý chăng?
Có phải ông nói: ‘Sự công-chính của tôi nhiều hơn sự
công-chính của Đức Chúa TRỜI’ không?
3“Vì ông nói: ‘Chúa có lợi thế gì?
Con sẽ có nhiều lợi gì hơn nếu con phạm tội?’
4“*Nên* tôi sẽ trả lời ông,
Và các bạn ông ở cùng ông.
5“Xin nhìn các tầng trời và hãy xem;
Xin coi các áng mây—chúng cao hơn ông.
6“Nếu ông phạm tội, ông đạt được gì để chống Ngài?
Và nếu ông có nhiều vi-phạm, ông gây cho Ngài cái gì?
7“Nếu ông công-chính, ông cho Ngài cái gì?
Hay cái gì Ngài nhận được từ tay ông?
8“Sự độc-ác của ông là cho một người như chính ông,
Và sự công-chính của ông là cho một con trai của loài
người.
9“Vì có quá nhiều áp-bức, họ kêu-gào;
Họ gào xin giúp-đỡ vì cánh tay kẻ mạnh.
10“Nhưng không một ai nói: ‘Đức Chúa TRỜI ở đâu,
Đấng Tạo-hóa của tôi,
Đấng cho các bài hát vào ban đêm,
11Đấng dạy chúng ta nhiều hơn dạy thú rừng của trái đất,
Và làm cho chúng ta khôn hơn chim chóc của các tầng
trời?’
12“Ồ đó họ kêu-gào, nhưng Ngài không trả lời
Vì sự kiêu-ngạo của những kẻ xấu-xa.
13“Chắc-chắn Đức Chúa TRỜI sẽ không nghe tiếng kêu
trống-rỗng,
Đấng Toàn-năng sẽ chẳng lưu-ý đến nó.
14“Còn tệ hơn biết bao khi ông nói ông chẳng nhìn Ngài,
Trường hợp đó đang ở trước mặt Ngài, và ông phải đợi
Ngài!
15“Và bây giờ, vì Ngài chẳng viếng thăm trong con giận
của Ngài,
Ngài cũng chưa thừa-nhận kỹ sự vi-phạm,
16Vì vậy Gióp mở miệng của ông một cách vô ích;

Ông ta nhân thêm các lời không hiểu-biết.”

Đức Chúa TRỜI là đúng (36.1-36.15)

- 36¹Đoạn Ê-li-hu tiếp-tục nói:
2“Hãy chờ tôi một chút, và tôi sẽ tỏ cho ông biết
Rằng còn có nhiều lời để nói vì Đức Chúa TRỜI.
3“Tôi sẽ kiểm-kiến-thức của tôi từ xa về,
Và tôi sẽ quy sự công-chính cho Đấng Tạo-hóa của tôi.
4“Vì quả thật các lời của tôi không giả-dối;
Kẻ hoàn-hảo về kiến-thức đang ở cùng ông.
5“Này, Đức Chúa TRỜI phi-thường nhưng chẳng khinh-bi
ai;
Ngài phi-thường trong sức mạnh của hiểu-biết.
6“Ngài chẳng cho kẻ độc-ác sống,
Nhưng ban công-lý cho kẻ khổ-đau.
7“Ngài chẳng rời mắt mình khỏi người công-chính;
Nhưng đối với các vua trên ngôi
Ngài đặt họ ngồi mãi mãi, và họ được nâng cao.
8“Và nếu họ bị trói bằng xiềng-xích,
Và bị bắt bằng những dây tai-ách,
9Thì Ngài công-bố cho họ biết việc làm của họ
Và các vi-phạm của họ, rằng họ có tự thói phồng.
10“Và Ngài mở lỗ tai của họ cho nghe lời chỉ-dẫn,
Và các mệnh-lệnh để họ bỏ điều xấu-xa mà trở lại
11“Nếu họ nghe và phụng-sự Ngài,
Họ sẽ kết thúc các ngày của họ trong phồn-vinh,
Và các năm của họ trong khoái lạc.
12“Nhưng nếu họ không nghe, họ sẽ chết bởi guom,
Họ sẽ phải chết không có sự hiểu biết.
13“Nhưng kẻ vô thần trong tâm chất-chứa con giận;
Chúng chẳng gào xin giúp-đỡ khi Ngài trối chúng.
14“Hồn của chúng chết trong thuở thiếu-niên,
Và mạng chúng hư-vong giữa các đĩ-điểm cúng thờ.
15“Ngài cứu kẻ khổ-đau trong sự đau-khổ của họ,
Và mở lỗ tai của họ trong thời áp-bức.

Hậu-quả của tội-lỗi của Gióp (36.16-36.33)

- 16“Thế thì quả thật, Ngài đã như ông ra từ cái miệng khôn
cùng,
Thay vì nó, vào một nơi rộng rãi không eo hẹp;
Và rằng bàn của ông đã được đặt đầy thức-ăn béo-bở.
17“Nhưng ông thì xét-nét đối với những người độc-ác;
Sự phán-xét và công-lý nắm giữ ông.
18“Xin coi chừng e rằng con thịnh-nộ dụ ông vào việc
nhạo-báng;
Và đừng để sự vĩ đại của tiền chuộc rẽ bước ông qua
một bên.
19“Có phải sự giàu-có của ông sẽ giữ ông khỏi đau-khổ,
Hay tất cả các lực của sức mạnh ông?
20“Xin đừng mong mỏi ban đêm,
Lúc người ta biến mất khỏi chỗ của họ.
21“Xin cẩn-thận, đừng trở về điều xấu-xa;
Vì ông thích cái này hơn sự đau-khổ.
22“Kìa, Đức Chúa TRỜI được tán-dương trong quyền-
năng của Ngài;
Có bậc thầy nào giống như Ngài?
23“Ai từng chỉ-định cho Ngài đường-lối của Ngài,
Và ai từng nói: ‘Chúa đã làm sai’?
24“Xin nhớ rằng ông nên tán-dương công việc của Ngài,
Mà về nó loài người lâu nay ca-hát.

- 25“Mọi người đều từng thấy nó;
Loài người ngắm nhìn từ đàng xa.
26“Kìa, Đức Chúa TRỜI được tán-dương, và chúng ta
không biết Ngài;
Số năm của Ngài không thể tìm kiếm được.
27“Vì Ngài rút lên những giọt nước,
Chúng cô đọng thành mưa từ sa-mù,
28Mà các đám mây đổ xuống,
Chúng nhỏ giọt trên loài người một cách dư-dật.
29“Ai có thể hiểu những đám mây trải ra như thế nào,
Và tiếng sấm của lều của Ngài?
30“Kìa, Ngài trải ánh-sáng của Ngài xung quanh Ngài,
Và Ngài che-lấp các vực sâu của biển.
31“Vì bởi các điều này Ngài phán-xét các dân-tộc;
Ngài ban thực-phẩm dư giả.
32“Ngài che phủ các bàn tay Ngài bằng ánh-sáng,
Và truyền cho nó đánh vào mục-tiêu.
33“Tiếng ồn của nó tuyên-bố điều liên-quan đến Ngài;
Súc-vật cũng thế, quan tâm điều sắp đến.

Ê-li-hu tôn-trọng quyền-năng và sự oai-nghi của Đức Chúa TRỜI (37.1-37.24)

- 37**¹“Và điều này tìm tôi cũng run-rẩy,
Và nhậy khỏi chỗ của nó.
2“Xin cẩn-thận lắng nghe tiếng sấm của giọng
Ngài,
Và tiếng âm-âm ra khỏi miệng của Ngài.
3“Dưới toàn-thể bầu trời Ngài buông lỏng nó ra,
Và ánh-sáng của Ngài đến các đầu-cung của trái đất.
4“Sau nó, một giọng gầm lên;
Giọng oai-nghi của Ngài truyền ra như sấm;
Và Ngài không hạ giọng khi giọng Ngài được nghe.
5“Đức Chúa TRỜI diệu kỳ truyền sấm với giọng Ngài,
Làm các việc vĩ đại mà chúng ta không thể hiểu.
6“Vì cùng tuyết Ngài phán: ‘Hãy sa trên trái đất,’
Cùng trận mưa như trút và mưa: ‘Hãy kiên-quyết.’
7“Ngài niêm-phong bàn tay của mỗi người,
Để mọi người đều biết việc làm của Ngài.
8“Rồi thú rừng rút vào trong hang của nó,
Và cứ ở lại trong hang của nó.
9“Ra từ phương nam⁽¹⁾ trận bão đến,
Và ra từ phương bắc⁽²⁾ cơn lạnh đến.
10“Từ hơi thở của Đức Chúa TRỜI nước đá được làm,
Và vùng trải rộng của các khối nước bị đông lại.
11“Cũng với hơi ẩm, Ngài nhồi mây dày-đặc;
Ngài phân-tán đám mây có ánh-sáng của Ngài.
12“Và nó đổi hướng, quay ngược lại bởi sự dẫn dắt của
Ngài,
Để nó có thể làm bất cứ điều gì Ngài truyền cho nó
Trên mặt của trái đất có người ở.
13“Hoặc vì cây roi, hay vì thể-giới của Ngài,
Hoặc vì sự ân-cần thương-yêu, Ngài khiến nó được tìm
ra.
14“Xin lắng nghe điều này, hỡi Gióp,
Hãy đứng và xem các việc diệu-kỳ của Đức Chúa TRỜI.

¹nguyên ngữ: cái bùng

²nguyên ngữ: các trận gió thổi tung

- 15“Ông biết Đức Chúa TRỜI lập chúng ra sao chăng?
Và làm ánh-sáng của đám mây Ngài chiếu-sáng ra sao
chăng?
16“Ông có biết về các lớp mây dày chăng?
Những điều kỳ-diệu của đấng hoàn-hảo về kiến-thức,
17Ông, người có quần-áo nóng,
Khi đất yên-tĩnh vì gió nam?
18“Ông có thể, với Ngài, trải ra các bầu trời,
Kiên-cố như một tấm kính đúc chăng?
19“Xin dạy chúng tôi điều chúng tôi sẽ nói với Ngài;
Chúng tôi không thể đàn xếp *cánh ngọ của mình* vì sự
tối-tầm.
20“Há phải nói cho Ngài biết rằng tôi sẽ nói?
Hay một người có nên nói hẳn sẽ bị nuốt đi?
21“Và bây giờ họ không thấy sự sáng chói-lòa trong các
bầu trời;
Nhưng gió lướt qua và thổi chúng đi.
22“Ra từ phương bắc sự *huy-hoàng* ừng vàng đến;
Xung-quanh Đức Chúa TRỜI là sự uy-nghi đáng kinh-
sợ.
23“Đấng Toàn-năng, ta không thể tìm thấy Ngài;
Ngài được ca-tụng trong quyền-năng;
Và Ngài sẽ không gây bạo hành cho công-lý và sự công-
chính đầy-đầy.
24“Bởi vậy loài người kinh-sợ Ngài;
Ngài chẳng xem bất cứ ai khôn-ngoa trong lòng ra gì.”

D. ĐỨC CHÚA TRỜI TRẢ LỜI GIÓP (38.1-41.34)

Đức Chúa TRỜI thách-thức Gióp (38.1-38.3)

- 38**¹Rồi Đức GIA-VÊ đáp lời Gióp ra từ cơn gió lốc
và phán:
2“Kẻ này là ai mà làm mờ-ám lời khuyên
Bởi các lời không có kiến-thức?
3“Bây giờ, hãy nài nịt làm một người,
Và Ta sẽ hỏi ngươi, và ngươi sẽ chỉ-dạy Ta!
Đức Chúa TRỜI chỉ rõ sự ngu-dốt của Gióp (38.4-38.41)
4“Ngươi đã ở đâu khi Ta đặt nền trái đất?
Hãy nói cho Ta biết, nếu ngươi biết sự hiểu-biết,
5Ai đã định các số đo của nó, nếu ngươi biết?
Hay ai đã căng đường ấy ra trên nó?
6“Trên cái gì các nền của nó đã lún xuống?
Hay ai đã đặt hòn đá góc của nó,
7Khi các sao ban mai đã hát với nhau,
Và tất cả những con trai của Đức Chúa TRỜI đã hò-reo
vì vui-vẻ?
8“Hay ai đã đóng biển-cá bằng các cửa,
Khi, bùng ra, nó đã tuôn ra từ tư-cung;
9Khi Ta đã làm áo-xống cho một đám mây,
Và làm khăn quấn cho sự tối-tầm dày-đặc,
10Và Ta đã đặt các biên-giới trên nó,
Ta đã đặt then-chốt và những cửa,
11Và Ta đã phán: “Xa như vậy ngươi sẽ đến, nhưng không
xa hơn,
Và các làn sóng kiêu-hãnh của ngươi sẽ ngừng ở đây?”
12“Ngươi từng có bao giờ trong đời ngươi ra lệnh cho
buổi sáng,
Và khiến cho hùng-đông biết chỗ của nó;

- 13^ĐĐề nó có thể túm được các đầu-cùng của trái đất,
Và các kẻ ác bị lắc ra khỏi nó chẳng?
- 14^NNó được thay-đổi như đất sét dưới dấu ấn;
Và chúng đứng như áo-xống.
- 15^VVà từ các kẻ độc-ác, sự sáng của chúng bị thu lại,
Cánh tay giờ lên bị gãy.
- 16^HHá người từng vào trong các luồng nước của biển?
Hay há người từng bước vào trong những chỗ trũng của
vực sâu?
- 17^CCó phải các công của sự chết từng được lộ ra cho
người?
Người đã thấy các công của sự tối-tăm sâu-thẳm?
- 18^HHá người đã hiểu vùng trái rộng của trái đất?
Nói cho Ta biết, nếu người biết mọi điều này.
- 19^ĐĐâu là con đường đến chỗ ở của ánh-sáng?
Và sự tối-tăm, đâu là chỗ của nó,
- 20^ĐĐề người có thể đem nó đến lãnh-thổ của nó,
Và đề người nhận ra được các lối đến nhà của nó?
- 21^ÀÀ người biết, vì người đã sinh ra lúc đó,
Và nhiều thay là các ngày của người!
- 22^HHá người đã vào các kho tuyết,
Hay há người đã thấy các kho mưa đá,
- 23^MMà Ta đã để dành cho thì hoạn-nạn,
Cho ngày chiến-tranh và chiến trận chẳng?
- 24^CCon đường ánh-sáng bị phân chia ở đâu,
Hay gió đông bị phân tán trên trái đất?
- 25^AAi từng chẻ con kính cho nước lụt,
Hay cho tiếng sét một con đường;
- 26^ĐĐề đem mưa xuống mảnh đất không người,
Trên sa-mạc không có một người trong nó,
- 27^ĐĐề thỏa-mãn mảnh đất tiêu-diệu bỏ hoang,
Và đề khiến hạt cỏ nảy chồi?
- 28^MMưa có cha chẳng?
Hay ai từng sinh ra các giọt sương?
- 29^TTừ từ-cung của ai nước đá đến?
Còn sương-giá của bầu trời, ai từng để ra nó?
- 30^NNước giấu mình như đá,
Và mặt vực sâu bị giam-cầm.
- 31^NNgười có thể thắt chặt các dây xích của chòm sao Rua,
Hay tháo lỏng các dây thừng của chòm sao Cây?
- 32^NNgười có thể dẫn tới trước một chòm sao trong mùa
của nó,
Và dẫn đường cho sao Bắc-đẩu với các con trai của nó?
- 33^NNgười có biết các giới-luật của các tầng trời,
Hay định qui-tắc của chúng trên trái đất?
- 34^NNgười có thể cất tiếng của người lên tới mây,
Đề nước dồi dào có thể bao-phủ người chẳng?
- 35^NNgười có thể sai các tia chớp ra để chúng được đi
Và nói với người: 'Chúng tôi đây' chẳng?
- 36^AAi từng đặt khôn-ngoa trong con người bề trong,
Hay ban sự hiểu-biết cho lý-trí?
- 37^AAi có thể đếm mây bằng sự khôn-ngoa,
Hay lật úp các bình nước của các tầng trời,
- 38^KKhi nào bụi trở nên cứng thành một khối,
Và các cục đất dính lại với nhau?
- 39^NNgười có thể săn mồi cho sư-tử,
Hay thỏa-mãn khẩu vị của những sư-tử con,

- 40^KKhi chúng nằm thu mình trong các hang,
Và nằm chờ phục trong hang của chúng?
- 41^AAi chuẩn-bị cho con quạ chất dinh-dưỡng của nó,
Khi con nhô của nó kêu cầu Chúa TRỜI,
Và lang thang đây đó không gì ăn?

*Quyền-năng và sự khôn-ngoa của Đức Chúa TRỜI thể
hiện trong nhiều cách (39.1-39.30)*

- 39**¹Người có biết khi nào những con dê núi dê
không?
Người có quan-sát việc đẻ con của con nai chẳng?
- 2^NNgười có thể đếm được các tháng chúng đầy thai,
Hay người biết được khi nào chúng sinh-đẻ?
- 3^CChúng qui xuống, chúng sinh ra con nhô của chúng,
Chúng dứt bỏ các con đau đẻ của chúng.
- 4^CCác đứa con chúng cứng cáp, chúng lớn lên trong đồng
trồng;
Chúng nó lia mẹ và không trở lại cùng mẹ.
- 5^AAi đã thả con lừa rừng chạy thong-dong?
Và ai đã mở trời cho con lừa lanh-lẹ kia,
- 6^CCho ai Ta đã ban vùng hoang-vu làm nhà,
Và đất mặn làm nơi ở của nó?
- 7^NNó khinh-khi sự ồn-ào của thành-phố,
Các tiếng hò-hét của tài xế, nó chẳng nghe.
- 8^NNó thăm-dò các núi để làm đồng cỏ của nó,
Và nó tìm-kiếm mọi vật xanh-tươi.
- 9^CCó phải bỏ rừng sẽ ung-thuận để phục-dịch người?
Hay nó sẽ qua đêm nơi máng cỏ của người?
- 10^NNgười có thể cột bò rừng vào luống cày bằng dây?
Hay nó sẽ bừa các thung-lũng theo sau người ư?
- 11^CCó phải người sẽ tin-cậy nó vì sức nó là lớn
Và giao việc lao-động của người cho nó hay sao?
- 12^CCó phải người sẽ có đức tin nơi nó rằng nó sẽ hoàn lại
hạt giống của người?
Và sẽ gom nó lại từ sân đập lúa của người?
- 13^CCánh các con đà-diều đập một cách vui-vẻ
Với lông cánh và bộ lông tình yêu,
- 14^VVì nó bỏ rơi các trứng của nó cho trái đất,
Và làm chúng ấm trong bụi đất,
- 15^VVà nó quên rằng một bàn chân có thể đạp nát chúng,
Hay rằng một thú rừng có thể giày-đạp chúng.
- 16^NNó đối-xử với các con nhô của nó một cách độc-ác,
như thể chúng chẳng phải là của nó;
Dầu lao-động của nó là vô ích, nó vẫn không quan-tâm;
- 17^BBởi vì Đức Chúa TRỜI làm nó quên sự khôn-ngoa,
Và chẳng cho nó một phần hiểu-biết.
- 18^KKhi nó tự bốc lên cao,
Nó cười-nhạo con ngựa và kẻ nài.
- 19^NNgười có ban sức mạnh cho con ngựa không?
Người có phủ cổ nó bằng tua lông gáy không?
- 20^NNgười có khiến nó búng như con cào-cào không?
Tiếng hí oai-ngहि của nó là khùng-khiếp.
- 21^NNó cào đất trong thung-lũng, và mừng-rỡ trong sức
mạnh của nó;
Nó đi ra để đón vũ-khí.
- 22^NNó cười nhạo sợ-hãi và không mất tinh-thần;
Nó không quay trốn tránh thanh gươm.
- 23^OÔng tên kêu lách-cách chạm mình nó,
Giáo và lao sáng-loáng.

- 24“Rung chuyển và điên tiết nó phi trên mặt đất;
Và nó không đứng yên khi kèn trom-bét thổi.
25“Cứ mỗi lần kèn trom-bét thổi lên thì nó nói: ‘A-ha!’
Nó đánh hơi mùi trận-chiến từ xa,
Tiếng gào la của các đội trưởng và tiếng thét ra trận.
26“Có phải bởi sự hiểu-biết của người rằng điều hâu bay
vút lên,
Xòe cánh của nó hướng về phương nam?
27“Có phải do miệng của người mà đại-bàng cất lên,
Và làm tổ của nó nơi cao chẳng?
28“Trên vách đá nó ở và ngủ lại,
Trên khối đá cao, lóm-chóm, một nơi không lối vào.
29“Từ đó, nó dò ra thức ăn;
Các mắt của nó thấy từ nơi xa.
30“Các con nhỏ của nó cũng hút máu;
Và nơi có kẻ chết, thì nó ở đó.”

Gióp bị làm khiêm-tốn (40.1-40.5)

- 40**¹Rồi Đức GIA-VÊ phán cùng Gióp:
²“Có phải kẻ tìm lỗi sẽ hơn thua với Đấng Toàn-năng sao?
Hãy để kẻ trách Chúa TRỜI trả lời nó.”
3Lúc đó Gióp trả lời Đức GIA-VÊ và thưa:
4“Kìa, con nhỏ mọn; con có thể đáp lời Chúa điều gì?
Con đặt bàn tay con trên miệng con.
5“Một lần con nói, và con sẽ không trả lời;
Ngay cả hai lần, và con sẽ không thêm nữa.”

Đức Chúa TRỜI chất-vấn Gióp (40.6-40.14)

- 6Rồi Đức GIA-VÊ trả lời Gióp ra từ trận bão, và phán:
7“Bây giờ, hãy nai nịt như một người;
Ta sẽ hỏi người, và người chỉ bảo cho Ta.
8“Người thật sự sẽ phết sự phán-xét của Ta ư?
Người sẽ kết-án Ta để người được xưng công-chính ư?
9“Hay người có cánh tay như Chúa TRỜI,
Và người có thể *phát tiếng* sấm-rền như tiếng của Ngài chẳng?
10“Trang điểm cho người với sự cao cả và phẩm giá;
Và mặc cho người với danh-dự và oai-nghi.
11“Hãy đồ sự tuôn trào của cơn giận của người ra;
Và hãy nhìn vào mọi kẻ kiêu-ngạo, và làm cho nó thấp hèn.
12“Hãy nhìn vào mọi kẻ kiêu-ngạo, và làm cho nó khiêm-nhường;
Hãy đập các kẻ độc-ác xuống tại nơi chúng đứng.
13“Hãy giấu chúng trong bụi-đất chung với nhau;
Hãy trói chúng trong chỗ ẩn-kín.
14“Lúc đó Ta cũng sẽ khen-ngợi người,
Rằng chính tay hữu của người có thể cứu người.

Quyền-năng của Đức Chúa TRỜI được bày tỏ trong các sinh-vật (40.15-41.23)

- 15“Bây giờ hãy xem, con Bê-hê-mốt mà Ta đã dựng nên với người;
Nó ăn cỏ như một con bò.
16“Bây giờ hãy xem, sức mạnh của nó ở nơi hông nó,
Và năng-lực của nó trong các bắp thịt ở bụng nó.
17“Nó cong đuôi của nó như cây tuyết-tùng,
Các gân đùi của nó gắn chặt với nhau.

- 18“Các xương của nó là các ống bằng đồng;
Các xương của nó như các thanh sắt.
19“Nó là hạng nhất trong những cách của Chúa TRỜI;
Hãy để Đấng dựng-nên nó đem gươm của nó đến gần.
20“Chắc-chắn các núi đem cho nó thức ăn,
Và tất cả các thú đồng chơi-giỡn ở đó.
21“Dưới những cây sen nó nằm xuống,
Trong sự che đậy của đám sậy và trong đầm lầy.
22“Những cây sen che bóng cho nó;
Những cây liễu của suối nước vây-quanh nó.
23“Nếu con sông nổi cơn thịnh-nộ, nó chẳng rún động;
Nó tin tưởng, đầu sông Giô-danh đổ-xô vào miệng nó.
24“Ai có thể bắt nó khi nó đang cảnh-giác,
Bằng các móc, ai có thể xoi mũi nó?
⁽¹⁾25“Người có thể dùng lưỡi câu kéo con Lê-vi-a-phan ra chẳng?
Hay dùng một sợi dây ấn cái lưỡi nó xuống?
26“Người có thể xô sợi dây thừng trong mũi của nó?
Hay dùng một cái móc xoi hàm của nó chẳng?
27“Có phải nó sẽ van-xin người nhiều ư?
Hay nó sẽ nói với người các lời êm-ái?
28“Có phải nó sẽ lập giao-ước với người ư?
Có phải người sẽ bắt nó làm một dây-tờ mãi mãi?
29“Có phải người sẽ chơi-giỡn với nó như với một con chim?
Hay người sẽ cột nó cho những con gái nhỏ của người?
30“Có phải các con buôn sẽ mặc-cả về nó?
Họ sẽ phân-chia nó ở giữa vòng các con buôn chẳng?
31“Người có thể đâm đay da nó với những cây lao móc,
Hay đầu nó với những cây lao phóng cá?
32“Hãy *thử* tra tay người trên nó;
Hãy nhớ lại trận-đấu; người sẽ chẳng làm điều ấy nữa!
- 41**⁽²⁾1“Này, sự trông-mong của người là sai;
Có phải người sẽ được đặt thấp ngang tầm mắt của nó?

- 2“Không một ai mãnh-liệt đến độ dám chọc nó;
Thế thì ai là người có thể đứng trước mặt Ta?
3“Ai từng cho Ta để Ta phải trả lại?
Mọi thứ dưới cả bầu trời là của Ta.
4“Ta sẽ không giữ im-lặng về các chi-thể của nó,
Hay sức mạnh kinh khủng của nó, hoặc thân-hình lớp lang của nó.
5“Ai có thể lột được áo-giáp ngoài của nó?
Ai có thể đến ở bên trong bộ vỏ đôi của nó?
6“Ai có thể mở các cửa của mặt nó?
Xung-quanh bộ răng của nó, có sự khủng-khiếp.
7“Các vây cứng của nó là sự kiêu-hãnh của nó,
Đóng kín *như* bằng niêm-phong kín.
8“Cái này rất gần với cái kia,
Đề không có không-khí ở giữa chúng.
9“Chúng nổi cái này với cái kia,
Chúng cài chặt lẫn nhau và không thể bị tách ra.
10“Những cái nháy mũi của nó lóe ra ánh-sáng,
Và cặp mắt của nó như các mí mắt của buổi sáng.
11“Ra từ miệng của nó các ngọn đuốc bốc cháy;
Những tia lửa phun ra trước.

¹Bản dịch Thánh Kinh khác câu 41.1

²Bản dịch Thánh Kinh khác câu 41.9

- 12“Từ các lỗ mũi nó khói bay ra,
Như từ một nồi đang sôi và những cây cối đang cháy.”
- 13“Hơi thở của nó đốt cháy than đá,
Và một ngọn lửa đi ra từ miệng của nó.
- 14“Nơi cổ của nó có sức mạnh,
Sự khiếp-đảm nháy múa trước mặt của nó.
- 15“Các thớ thịt của nó dính với nhau,
Gắn chặt vào nó và không rời được.
- 16“Trái tim của nó cứng như đá;
Thậm-chí cứng như phần dưới của thốt cỏi.
- 17“Khi nó tự chối-dậy, các đồng-sĩ đều sợ;
Bởi sự đùng chạm, họ bị hoang-mang.
- 18“Thanh gươm đùng nó chẳng hiệu-quả gì;
Giáo, phi-tiêu, hay lao cũng vậy.
- 19“Nó coi sắt như rơm,
Đồng như cây mục.
- 20“Mũi tên không thể làm cho nó chạy trốn;
Ná bắn đá biến thành gộc rạ vì nó.
- 21“Các dùi-cui được coi như gốc rạ;
Nó cười-nhạo tiếng lạch-cạch của cây giáo.
- 22“Những phần dưới nó như các mảnh gốm nhọn;
Nó đang ra như xe trượt tuyết đập lúa trên đất bùn.
- 23“Nó làm các vực sâu sôi như cái nồi;
Nó làm biển giống như hồ dầu xức.
- 24“Đàng sau nó, nó để lại một đường rẽ nước để chiếu sáng;
Người ta tưởng vực sâu có tóc bạc.
- 25“Chẳng vật gì trên đất giống nó,
Một tạo vật không biết sợ-hãi.
- 26“Nó nhìn xem mọi vật cao lớn;
Nó là vua trên tất cả những con trai kiêu-hãnh.

E. GIÓP ĐƯỢC PHỤC-HỒI (42.1-42.17)

Sự thú-nhận của Gióp (42.1-42.6)

- 42**¹Lúc đó Gióp đáp lời Đức GIA-VÊ, và thưa:
- ²“Con biết rằng Chúa có thể làm mọi sự,
Và chẳng có một mục-đích nào của Chúa lại có thể bị cản-trở.
- ³“Đây là ai dám giấu lời chỉ-báo không có kiến-thức?”
“Bởi vậy con mới tuyên-bố điều mà con đã chẳng hiểu-biết,
Các việc quá thần-kỳ cho con, mà con đã chẳng biết.”
- ⁴Bây giờ, xin nghe, và con sẽ nói;
Con sẽ hỏi Chúa, và Chúa chỉ-dạy cho con.’
- ⁵“Con vừa nghe về Chúa bởi việc nghe của cái lỗ tai;
Nhưng bây giờ con mắt của con thấy Chúa;
- ⁶Bởi vậy con rút lại,
Và con ăn-năn hối-cải trong bụi tro.”

Đức Chúa TRỜI không hài lòng với các bạn của Gióp (42.7-42.9)

⁷Và xây ra sau khi Đức GIA-VÊ đã phán các lời ấy cùng Gióp, Đức GIA-VÊ phán cùng Ê-li-pha người Thê-man: “Con thanh-nộ Ta phùng lên chống người và chống 2 bạn của người, vì các người tới nay chẳng nói đúng về Ta như tôi-tớ Gióp của Ta đã nói. ⁸Bởi vậy, bây giờ, hãy bắt cho các người 7 con bò đực và 7 con chiên đực, và đi tới tôi-tớ Gióp của Ta, và dâng lên một của-lễ thiêu cho chính các người, và tôi-tớ Gióp của Ta sẽ cầu-nguyện cho các người. Vì Ta sẽ chấp-nhận nó ngõ hầu Ta có thể không gây cho

các người theo sự ngu-muội của các người, bởi vì các người tới nay chẳng nói đúng về Ta như tôi-tớ Gióp của Ta đã nói.” ⁹Vì vậy Ê-li-pha người Thê-man, Bình-đất người Su-a, và Sô-pha người Na-a-ma đều đi làm như Đức GIA-VÊ đã bảo họ; Đức GIA-VÊ nâng mặt Gióp lên⁽¹⁾.

Đức Chúa TRỜI phục-hồi tài-sản của Gióp (42.10-42.17)

¹⁰Và Đức GIA-VÊ hồi-phục tài-sản của Gióp khi ông cầu-nguyện cho các bạn của ông, và Đức GIA-VÊ tăng thêm gấp đôi mọi thứ Gióp đã có. ¹¹Đoạn tất cả các anh em của ông, tất cả các chị em của ông, và tất cả những người đã biết ông từ trước, đến cùng ông, và họ ăn với ông trong nhà của ông; họ chia buồn với ông và an-ủi ông vì mọi điều xấu mà Đức GIA-VÊ đã đem đến trên ông. Và mỗi người đều cho ông một nén tiền và mỗi người một vòng bằng vàng. ¹²Và Đức GIA-VÊ ban phước những ngày cuối của Gióp nhiều hơn những ngày ban đầu của ông; ông có 14 ngàn con chiên, 6 ngàn con lạc-đà, 1 ngàn cặp bò, và 1 ngàn con lừa cái. ¹³Ông có 7 con trai và 3 con gái. ¹⁴Ông đặt tên đứa thứ nhất Giê-mi-ma⁽²⁾, đứa thứ nhì Kê-xia⁽³⁾, và đứa thứ ba Kê-ren-Ha-búc⁽⁴⁾. ¹⁵Và trong toàn xứ, người ta chẳng tìm thấy người nữ nào đẹp như những con gái của Gióp; cha chúng cho chúng của thừa-kế ở giữa các anh em của chúng.

¹⁶Và sau đó, Gióp sống 140 năm, và thấy các con trai của mình, những cháu trai của mình, 4 thế-hệ. ¹⁷Và Gióp qua đời, một người già và trọn những ngày của mình.

¹Nghĩa là: làm nở mày nở mặt

²nghĩa là: Chim Bò-câu

³nghĩa là: Hương-thơm

⁴nghĩa là: Hợp Phán Diệp